Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Anul V
Nr. 38 (242)
Joi 21 septembrie 1967
8 pagini — 1 leu

DIN SUMAR:

■ La Rădăuți: PE UN ȘANTIER UNDE SE LUCREAZĂ CU SAPA ȘI LOPATA (pag. 2)

■ DIN NOU CONSTATĂRI AMARE DESPRE PRELUAREA SFECLEI DE ZAHĂR (pag. 2)

■ În dezbatere: PERFECȚIONAREA SISTEMULUI DE EVIDENȚĂ CONTABILĂ ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE (Masă rotundă organizată in regiunea Oltenia) (pag. 3)

■ Tribuna președintelui: INVESTIȚII CU EFICIENȚĂ ECONOMICĂ RIDICATĂ (pag. 3)

■ ÎNCOTRO ÎNCLINĂ TALERELE BALANȚEI FURAJERE? (Ancheta noastră in regiunea Cluj) (pag. 4)

■ UN ADEVĂR ELEMENTAR: LEGUMELE NU SUPORTĂ BRUMA (Raid — anchetă in raionul Criș) (pag. 4)

■ CULTURA ZMEURULUI — O IMPORTANTĂ SURSĂ DE VENITURI (pag. 4)

■ AMELIORAREA SOLURILOR SALINE ȘI ALCALICE (pag. 5)

■ Sfatul medicului: URMĂRILE ALCOOLISMULUI (pag. 6)

■ DIALOG: REDACȚIE—CITITORI (pag. 6)

■ VARIETĂȚI (pag. 7)

PE PRIMUL PLAN:

RECOLTAREA ȘI ÎNSĂMÎNȚĂRILE

Recoltarea mecanizată a porumbului la ferma Troianu a întreprinderii agricole de stat Roșiori de Vede, regiunea București.

Foto: M. LASTNIC

O dată cu începerea însămînțărilor de toamnă oamenii muncii de pe ogoare susțin una dintre cele mai grele și mai complexe campanii agricole. Se recoltează în aceste zile floarea-soarelui, porumbul, sfecla de zahăr și cartoful, culturi care ocupă împreună nu mai puțin de 4 milioane de hectare, se însămînțează cu grîu, orz, secară, o suprafață care nu-i cu mult mai mică.

Atît recoltările, care închid un an agricol, cît și însămînțările, care deschid un altul, sînt lucrări de o deosebită importanță. **Volumul mare de produse ce trebuie strînse, transportate și înmagazinate pretinde utilizarea la maximum a tuturor mijloacelor mecanice și manuale de lucru.**

Deși acest fapt este îndeobște cunoscut, iar realizările din acest an la recoltarea fiecărei culturi sînt cu 5—7 procente superioare celor din perioada corespunzătoare a anului trecut, se observă deja unele rămîneri în urmă. În timp ce în regiunile București și Oltenia, recoltatul floriisoarelui era practic încheiat la sfîrșitul săptămînii trecute, în Dobrogea lucrarea nu fusese efectuată decît în proporție de 11 la sută în întreprinderile agricole de stat și de 7 la sută în cooperative.

Potrivit graficului întocmit cu Ministerul Industriei Alimentare, în funcție de capacitatea de prelucrare a fabricilor, se desfășoară recoltatul sfeclei de zahăr. În regiunile Mureș-Autonomă Maghiară, Banat și Bacău, transportul nu ține însă pasul cu recoltarea, cantități de sfeclă de ordinul zecilor de mii de tone găsindu-se în cîmp supuse degradării. Aceeași situație și la cartof, unde recoltatul este mult întîrziat în unele din regiunile mari producătoare. În Brașov și Suceava, de exemplu, recolta de cartof a fost strînsă de pe numai 6 și, respectiv, 8 la sută din suprafața cultivată.

Nu decurge pretutindeni mulțumitor nici recoltarea porumbului, strîns în proporție de 36 la sută în Suceava și de numai 4 la sută în Bacău și Ploiești.

Recoltările trebuie intensificate pe toate terenurile, dar mai cu seamă pe acelea destinate însămînțării în această toamnă. Concomitent cu recoltarea, terenurile în cauză trebuie eliberate de producția secundară, fertilizate și pregătite, întreg acest buchet de lucrări fiind necesar să se termine cu cel puțin zece zile înaintea datei de însămînțare.

O atenție superioară celei de anul trecut se cuvine acordată seminței. **Să semănăm numai grîu cu putere de germinație verificată, fără corpuri străine și tratat cu substanțe antimălurice. Semănatul este lucrarea care determină într-o măsură hotărîtoare volumul recoltei viitoare și, de aceea, să fie efectuat sub directa îndrumare și în prezența specialiștilor din unități, datori să asigure aplicarea integrală a agrotehnicii avansate. Deoarece arena pe care se finalizează eforturile unui an de muncă și se plămădește belșugul anului viitor este cîmpul, consiliile agricole și uniunile cooperatiste trebuie să mute aici centrul întregii lor activități, sprijinind concret, la obiect, unitățile agricole.**

Recoltînd la timp, fără pierderi și depozitînd cu grijă recolta anului 1967, punînd baze trainice producției agricole următoare, oamenii muncii din agricultură își aduc contribuția la realizarea sarcinilor cincinalului, într-unul din importantele sectoare ale economiei naționale.

INTERVIUL NOSTRU

PERSPECTIVE NOI ÎN PRODUCEREA PĂSĂRILOR HIBRIDE

Cererea crescîndă de carne de pasăre și ouă a făcut necesară elaborarea de soluții științifice care să permită realizarea unor noi tipuri productive de păsări, specializate în aceste două direcții. Rezultatele obținute în cultura porumbului hibrid au sugerat ideea aplicării unei metodologii similare și în avicultură. Ca urmare, în țările cu agricultură avansată, creșterea păsărilor hibride a luat proporții deosebit de mari, înlocuind treptat, în măsură mai mică sau mai mare, efectivele de păsări crescute după metodele clasice.

Cîteva amănunte în legătură cu posibilitățile și perspectivele producerii în țară a păsărilor hibride necesare industriei noastre avicole în plin avînt am solicitat ing. Alexandru MĂRĂNDICI, șef de laborator la Institutul de cercetări zootehnice.

— Asigurarea numărului de păsări hibride necesare populării combinatelor noastre avicole — ne-a relatat interlocutorul — presupune existența unor efective-mamă formate din linii selecționate și consolidate genetic în direcția scopului urmărit. În lipsa unor astfel de linii, este necesar să se recurgă la import, care, pe lîngă faptul că este costisitor, poate favoriza introducerea în țară a unor boli destul de păgubitoare.

În scopul rezolvării pe plan intern a cerințelor care se ridică în legătură cu această problemă, la Săftica a luat ființă un modern complex avicol de selecție și hibridări experimentale.

— În ce constă activitatea acestui complex?

— Pornind de la realizările deja obținute pe plan mondial, activitatea noastră se axează în prezent pe reproducerea, selecția și testarea capacității combinative a unor linii de mare productivitate, specializate pentru producția de ouă. Pe baza rezultatelor obținute, cele mai valoroase din liniile pure de care dispunem au și fost înmulțite intensiv, în vederea producerii de părinți — prima fază a hibridării. Pe măsura avansării lucrărilor, ele se vor amplifica și diversifica: vom dezvolta un program de selecție pentru linii producătoare de pui de carne (broiler), și vom urmări crearea unei găini hibride de tip mixt (ouă-carne), tip care se pretează cel mai bine la condițiile de creștere semi-intensive, proprii, de altfel, majorității unităților noastre cooperatiste. În dezvoltarea acestor programe vom folosi ca material de pornire atît unele linii specializate, cît și cele mai valoroase populații de păsări indigene.

— Cum vedeți dezvoltarea acestui nou sector de activitate în avicultură, în vederea asigurării integrale, pe plan intern, a efectivelor-mamă din unitățile de producție?

— Cu toate că noul complex care a luat ființă va furniza un număr însemnat de păsări de reproducție, el nu va putea satisface numeric întregul necesar. De aceea, paralel cu unitatea noastră, vor trebui organizate și alte unități similare, în care selecția să fie orientată în direcția obținerii de păsări pentru carne sau pentru ouă. De asemenea, consider utilă și de mare actualitate organizarea unei asemenea unități și pentru obținerea curcilor hibride.

Interviu consemnat de ing. Lucian ROȘCA

MAI MULTE SAU O SINGURĂ REȚEA DE APROVIZIONARE A AGRICULTURII DE STAT?

Ing. Eugen GRIGORESCU
secretar general în Consiliul Superior al Agriculturii

Creșterea continuă **a bazei** tehnico-materiale a agriculturii de stat a impus dezvoltarea corespunzătoare și a activității de aprovizionare, ca una din principalele pîrghii ce condiționează buna desfășurare a procesului de producție. Mecanizarea și chimizarea agriculturii, irigarea, ameliorarea solului și prevenirea degradării lui, în scopul asigurării creșterii producției și a productivității muncii, cer o aprovizionare tehnico-materială complexă, operativă și, în același timp, economică.

În cadrul Consiliului Superior al Agriculturii, aprovizionarea tehnico-materială a unităților agricole de stat este realizată, în principal, prin Direcția generală de aprovizionare tehnico-materială (D.G.A.M.T.), care are în subordinea sa cîte o întreprindere de aprovizionare în fiecare regiune a țării. Volumul total al mărfurilor livrate unităților agricole de stat prin D.G.A.T.M. a crescut an de an, fiind în prezent de 10 ori mai mare ca în 1950. În 1967 se prevede să se desfacă circa 20 000 de articole, în valoare totală de 7,2 miliarde de lei, ceea ce înseamnă o creștere față de 1965 de 24 la sută. De menționat că, paralel cu creșterea volumului activității, prin aplicarea unor măsuri de raționalizare, mecanizare și de mai bună organizare a muncii, s-a redus volumul de muncă vie ocupată în acest sector.

În acest an, față de 1965, productivitatea muncii pe salariat a crescut în rețeaua Direcției generale de aprovizionare tehnico-materială, cu 25,4 la sută, iar la activitatea de aprovizionare prin depozit a celor 16 întreprinderi regionale, cu 20,5 la sută.

Măsurile de îmbunătățire continuă a muncii și de mai bună deservire a unităților, creșterea volumului de mărfuri, reducerea supranormativelor și accelerarea vitezei de circulație a fondurilor s-au reflectat, în ultimă instanță, asupra eficienței economice a activității rețelei de aprovizionare a D.G.A.T.M. Astfel, în condițiile practicării acelorași cote de adaos, beneficiile au sporit de la 7,9 milioane de lei, cît s-a realizat în întregul an 1965, la 12,1 milioane de lei obținuți numai în primul semestru din acest an, ceea ce înseamnă o creștere a rentabilității de la

OPINII

0,29 lei la 0,95 lei la suta de lei desfacere.

Cu toate aceste rezultate, aprovizionarea cu utilaje, piese de schimb și materiale a unităților agricole de stat mai este frînată de o serie de neajunsuri. După părerea mea, una din cele mai grave deficiențe, care îngreunează în prezent deservirea cu eficiență economică maximă a unităților agricole, este existența în cadrul Consiliului Superior al Agriculturii, în paralel cu rețeaua D.G.A.T.M., a încă două rețele de aprovizionare: una a Departamentului gospodăriilor agricole de stat și alta a Departamentului îmbunătățirilor funciare. În plus, chiar în cadrul rețelei D.G.A.T.M. mai există o întreprindere de aprovizionare cu medicamente, produse biologice și materiale zoo-veterinare, care dispune, la rîndul ei, de 16 filiale regionale.

Dispersarea în mai multe rețele a aprovizonării tehnico-materiale a agriculturii de stat duce, în mod implicit, la cheltuieli ridicate și la umflarea nejustificată a schemei personalului neproductiv. Pe de altă parte, din lipsa unei coordonări unice se întîlnesc cazuri și se pot da exemple cînd, tratînd separat probleme legate de repartițiile proprii, direct cu Comitetul de Stat al Planificării sau cu ministerele producătoare, un departament, avînd în vedere numai nevoile proprii, renunță la unele materiale ce sînt necesare altor departamente din agricultură sau solicită repartizarea de materiale ce se găsesc în cantități excedentare în celelalte sectoare ale agriculturii. Mai mult, pulverizarea stocurilor pe rețele paralele diminuează posibilitatea de acoperire a nevoilor unităților cu materiale comune, generează supranormative și îngreunează valorificarea lor.

Paralelismul ne apare cu atît mai irațional cu cît rețelele departamentale nici nu au asigurată baza tehnico-materială necesară unei activități normale. Pe de altă parte, ele nu reușesc să asigure o aprovizionare satisfăcătoare, lucru dovedit, de exemplu, de cererile frecvente pe care întreprinderile agricole de stat le adresează întreprinderilor regionale de aprovizionare ale D.G.A.T.M. pentru unele ma-

(Continuare în pag. 2)

ÎN ÎNTÎMPINAREA „ZILEI RECOLTEI"

Unitățile agricole din regiunea București se pregătesc intens să întîmpine „Ziua recoltei". Întrucît pînă la 1 octombrie mai sînt puține zile, se poate spune că aceste pregătiri au intrat în ultima lor fază.

Uniunea regională a cooperativelor agricole, uniunile raionale și consiliile agricole au pus, în perioada actuală, în centrul preocupărilor lor, îndrumarea și sprijinirea unităților pentru desfășurarea în cele mai bune condiții a lucrărilor agricole de sezon, astfel încît „Ziua recoltei", o dată cu caracterul său sărbătoresc, să constituie prilejul prezentării unui bilanț pozitiv al activității de pe ogoare.

În regiune se desfășoară cu intensitate arăturile și pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă. Din cele aproape 270 000 de hectare arate pînă în prezent, peste 240 000 sînt gata pregătite să primească sămînța culturilor de toamnă. Peste 92 la sută din recolta de floarea-soarelui a cooperativelor agricole a fost pînă acum strînsă, acțiune ce va fi terminată pînă la 1 octombrie; se desfășoară din plin recoltarea porumbului. Cooperativele agricole au fost îndrumate să dea o atenție sporită recoltării și valorificării produselor legumicole, a strugurilor și fructelor, pentru a asigura o cît mai bună aprovizionare a populației cu aceste produse.

Una din preocupările noastre actuale a constat în ajutorarea cooperativelor agricole în stabilirea brigăzilor, echipelor și cooperatorilor care, prin activitatea lor deosebită, au adus un aport substanțial la realizarea sarcinilor de producție și a angajamentelor luate în cadrul concursurilor organizate între echipe și brigăzi. Evidențierea brigăzilor, echipelor și cooperatorilor fruntași se va face în cadrul festivităților ce se vor desfășura de „Ziua recoltei" în toate comunele și satele regiunii noastre.

Un prilej deosebit de învățăminte pentru țărănimea cooperatistă, de trecere în revistă a succeselor dobîndite în sporirea producției, îl oferă organizarea în comunele regiunii a circa 300 de expoziții. Uniunea cooperatistă regională și consiliul agricol regional au luat măsuri ca aceste expoziții să fie astfel organizate încît caracterul lor instructiv să fie cît mai evident, ținînd seama de condițiile concrete în care unitățile își desfășoară activitatea.

Astfel, în localitățile unde există stațiuni de mașini și tractoare, pe lîngă exponatele — produse ale principalelor

Eugen SIMIONESCU
vicepreședinte al Uniunii regionale București, a cooperativelor agricole

(Continuare în pag. 2)

buletin meteorologic

În intervalul care urmează — de la 22 la 28 septembrie — vremea va prezenta două aspecte principale.

Între 22 și 26 septembrie, din cauza unui regim anticiclonic ce se va instala deasupra Europei de sud-est, vremea va fi în general frumoasă, luînd din nou caracteristici de vară în unele raioane din zona de șes a țării. Cerul va fi variabil, mai mult însorit. Vîntul va bate slab dinspre sud-vest. Nopțile vor fi răcoroase mai ales în Transilvania și zona de munte, unde dimineața se va produce brumă. Zilele vor fi călduțe cu temperaturi ce vor urca pînă la 20 de grade în jumătatea de nord a teritoriului și pînă la 27 de grade în cîmpia Dunării. Aceste zile însorite și temperaturile destul de ridicate vor zvînta repede suprafața solului, îmbibat de ploile ciclonice ce au căzut între 16 și 18 septembrie.

În zilele de 27—28 septembrie este de așteptat să se producă o nouă schimbare a vremii, datorită unei invazii de aer rece și umed. Cerul se va înnora în toată țara și vor cădea ploi cu caracter intermitent aproape în toate regiunile. Aceste ploi vor lăsa cantități mai mari de apă în jumătatea de sud-vest a țării (Banat-Oltenia) și zona deluroasă a Munteniei. Începutul acestor ploi va fi însoțit și de intensificarea vîntului de nord și de nord-est, care în cîmpia Dunării va bate destul de tare timp de două zile.

Deși temperaturile minime nu vor scădea în cursul acestor zile umede și ploioase, cele maxime vor fi relativ coborîte, ele nedepășind 15 grade în Transilvania și Moldova și netrecînd de 20 de grade în cîmpia Dunării. Pe litoral, temperatura va fi însă mai ridicată decît în celelalte regiuni ale țării.

N. TOPOR

MAI MULTE SAU O SINGURĂ REȚEA DE APROVIZIONARE A AGRICULTURII DE STAT ?

(Urmare din pag 1)

teriale, care, de fapt, constituie și obiectul rețelei gostat. Astfel, în semestrul I al acestui an, numai întreprinderea de aprovizionare a regiunii București a livrat întreprinderilor agricole de stat, în aceste condiții, peste 700 mc. de material lemnos, 300 tone de diferite furaje, 40 mii de saci, 557 tone de sîrmă de balotat, echipament de protecție, în valoare totală de 1,5 milioane de lei.

Din constatările pe care un colectiv de specialiști le-a făcut în anii trecuți în gospodării agricole de stat a rezultat că și costurile realizate pentru aprovizionare în aceste unități sînt mari, încărcînd prețul produselor ce se aprovizionează în tranzit cu 6 la sută—20 la sută, iar în unele cazuri chiar cu 40 la sută—50 la sută, în timp ce, la aceleași produse, prin rețeaua de aprovizionare C. S. A. (D.G.A.T.M.) se aplică o cotă de adaos doar de 1,5 la sută (cifră ce ar putea fi redusă la 0,2 la sută în condițiile comasării aprovizionării).

Aspectul economic al problemei apare mai complet dacă arătăm, în plus, că și nivelul de 1,5 la sută al cotelor D.G.A.T.M. de adaos pentru activitatea de tranzit — nivel pe care îl consider încă ridicat — este determinat tocmai de reducerea volumului mărfurilor aprovizionate, consecință a desprinderii unei părți din activitatea acestui organ datorită existenței rețelelor departamentale.

Actuala organizare a aprovizionării în cadrul Consiliului Superior al Agriculturii conduce la încrucișări de transporturi și la reducerea operativității. De pildă, în actualul sistem, unitățile de pe întreg cuprinsul țării ale Departamentului îmbunătățirilor funciare se aprovizionează cu unele produse de la o singură bază, situată în București, în timp ce majoritatea materialelor comune se găsesc și ar putea fi procurate, cu cheltuieli mult mai mici și fără pierdere de timp, de la întreprinderile D.G.A.T.M. existente în fiecare regiune. De asemenea, delegații întreprinderilor agricole de stat sînt obligați să se deplaseze pentru aprovizionare, atît la întreprinderea regională de aprovizionare, de unde și azi ridică majoritatea mărfurilor, cît și la alți furnizori prin care se aprovizionează cu alte cca. 80 de produse menținute în dirijarea rețelei proprii de aprovizionare.

Și, în sfîrșit, pulverizarea aprovizionării înlesnește achiziționarea unor utilaje și materiale necorespunzătoare calitativ, deoarece Departamentul Gostat și Departamentul îmbunătățirilor funciare preiau produsele de la furnizori fără recepție, întrucît numai D.G.A.T.M. are ingineri recepționeri în fabrici. Aceasta dă posibilitate furnizorilor să livreze unităților ce aparțin de departamentele amintite unele mărfuri refuzate de recepționerii D.G.A.T.M.

Pentru înlăturarea paralelismelor existente în aprovizionarea tehnico-materială a unităților agricole de stat, care prezintă deficiențele arătate fără a oferi avantajul unei mai mari operativități, consider necesar ca aprovizionarea cu utilaje, piese de schimb și materiale, din țară și din import, a tuturor unităților agricole de stat, să se efectueze de către o singură rețea specializată în acest scop și anume de aceea precizată prin legea de înființare a C.S.A.

Sînt de părere că D.G.A.T.M. în urma unei mai științifice organizări interioare și a unui efort suplimentar ar putea prelua activitățile paralele, fără o majorare a personalului existent. În acest fel, în fiecare regiune va funcționa doar cîte o singură întreprindere de aprovizionare. Întreprinderile respective vor trebui să dispună de cadre de specialitate cu pregătire corespunzătoare deservirii sectoarelor specifice ale agriculturii — întreprinderi agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare, uzine de reparații, întreprinderi de îmbunătățiri funciare etc — precum și de baza materială adecvată desfășurării unei activități normale.

Obiectivul activității acestor întreprinderi ar urma să-l constituie aprovizionarea tehnico-materială, operativă, a tuturor unităților din agricultura de stat. Pentru piese de schimb și unele materiale, planificarea aprovizionării s-ar putea face pe baza prospectării nevoilor unităților de producție, statisticii consumurilor, normelor de aprovizionare, a stocurilor normate și existente etc. În felul acesta unitățile ar găsi în întreprinderile de aprovizionare cantitățile și sortimentele ce le sînt necesare, iar livrarea s-ar putea face „la cerere", ca în orice magazin comercial. Sistemul de aprovizionare și livrare pe bază de contracte s-ar menține doar la produsele dirijate ca : utilaje, materiale de investiții și combustibili. De asemenea, o dată cu crearea condițiilor necesare, transportul produselor la sediul unităților agricole beneficiare ar urma să se execute mai economic, prin grija organelor de aprovizionare, care ar avea astfel posibilitatea să folosească la maximum camioanele prin comasarea mărfurilor mai multor beneficiari existenți pe aceeași rută, să asigure și să recupereze ambalajele necesare.

Prin acest mod de organizare în cadrul Consiliului Superior al Agriculturii ar funcționa o singură Direcție generală de aprovizionare tehnico-materială, cu sarcina să se ocupe de probleme de planificare, repartizare și recepționare a produselor — utilaje, piese de schimb și materiale — necesare tuturor unităților agricole de stat, de îndrumarea și controlul întreprinderilor regionale de aprovizionare.

Îmbunătățirea aprovizionării unităților prin comasarea, în cadrul aceluiași organ, a tuturor resurselor de materiale rezultă din aceea că, prin concentrarea stocurilor se pot satisface mai ușor cererile și, îndeosebi, se pot susține acțiunile majore dispuse de Consiliul Superior al Agriculturii, raționalizîndu-se aprovizionarea sub toate aspectele și, în primul rînd, sub acela al reducerii cheltuielilor aferente. În plus, tratarea unitară a aprovizionării ar întări autoritatea acțiunilor ce se întreprind — atît la organele de repartiție cît și la furnizori — și ar crea condiții pentru verificarea calitativă a produselor ce se livrează tuturor unităților agricole, ar mări operativitatea deservirii unităților agricole. Totodată, s-ar crea posibilități mai largi de evitare a stocurilor supranormative, a transporturilor încrucișate etc.

Reducerea cheltuielilor de aprovizionare și utilizarea mai rațională a forței de muncă se vor evidenția îndeosebi prin posibilitatea folosirii la alte activități a personalului care în prezent este angrenat în rețelele paralele. Comasarea oferă, totodată, posibilități mai bune de valorificare și urmărire a stocurilor, de scădere a cheltuielilor de circulație, prin evitarea transporturilor încrucișate, precum și datorită posibilităților de expediere în cantități vagonabile a unui număr mai mare de produse, prin cumularea cantităților ce aparțin tuturor beneficiarilor Consiliului Superior al Agriculturii.

Dintr-un calcul estimativ efectuat de un colectiv de specialiști și economiști al D.G.A.T.M., rezultă că, prin comasarea rețelelor de aprovizionare ale Consiliului Superior al Agriculturii, s-ar putea elibera fonduri circulante de circa 40 de milioane de lei, deținute în prezent de departamente în cadrul rețelelor proprii, s-ar reduce comisionul pe care-l încasează D.G.A.T.M. la activitatea de aprovizionare prin depozit de la 6,5 la sută la 6 la sută, iar la aprovizionarea prin tranzit de la 1,5 la sută la 0,2 la sută. Aceasta ar aduce unităților agricole economii anuale de circa 13 milioane de lei, fără a mai socoti și influența reducerii personalului ce se ocupă de aprovizionare la Departamentul gostat, Departamentul îmbunătățirilor funciare și la unitățile subordonate.

Aprovizionarea tuturor unităților agricole de stat cu toate produsele necesare, printr-o singură întreprindere regională, creează condiții mai bune de îndrumare și sprijinire a acestei activități din partea organelor regionale.

Unificarea rețelelor departamentale de aprovizionare ale Consiliului Superior al Agriculturii se impune cu atît mai mult cu cît în prezent, pornindu-se de la avantajele pe care le prezintă specializarea, comasarea stocurilor etc., se studiază posibilitatea comasării unor activități de aprovizionare, prin crearea de baze puternice, care să deservească chiar mai multe ministere.

LA SEMNALUL REVISTEI

Cine e vinovatul că sistemul de irigat amenajat la cooperativa agricolă Țînțești, raionul Buzău, nu merge cum trebuie ? — aceasta era întrebarea ridicată de nota critică „PUTUL CU BUCLUC", publicată în nr. 31/1967 al revistei noastre.

Am primit răspunsul D.R.I.F.O.T. Ploiești, executantul studiului hidrologic. Din răspuns aflăm că pentru elucidarea problemei a fost executat un nou foraj de studiu care a dat bune rezultate la probe. De aici concluzia : vinovat este I.F.A.A. București, care a executat greșit forajul de exploatare, obținîndu-se astfel un debit de apă prea mic față de proiect. Sîntem, de asemenea, informați că I.F.A.A. a și trecut la refacerea lucrării. Așa este, tovarăși cooperatori din Țînțești ?

Fiecare dintre deficiențele semnalate în articolul „VA JUSTIFICA PRODUCȚIA CHELTUIELILE PROIECTATE ?", publicat în nr. 23/1967 al revistei noastre, a fost analizată detaliat de Uniunea regională Ploiești a cooperativelor agricole. Rezultatul acestor analize, menite să contribuie la înlăturarea neajunsurilor semnalate, a fost comunicat recent redacției. În răspuns se menționează, printre altele, că uniunile cooperatiste raionale au sprijinit concret fiecare din cooperativele agricole criticate în articol, pentru înlăturarea lipsurilor semnalate. Drept urmare, cooperativele Vispești, Vadul Săpat, Cîmpeni ș.a. și-au procurat materialele de construcție necesare ridicării grabnice a obiectivelor prevăzute în planurile de producție. Tehnicienii al Uniunii raionale Mizil a cooperativelor agricole au executat unele proiecte pentru obiective necuprinse în albumul de proiecte, documente ce au fost înaintate D.S.A.P.C. Ploiești în vederea obținerii autorizațiilor de execuție.

Au fost luate, de asemenea, măsuri suplimentare pentru a asigura realizarea planului de producție-marfă din zootehnie de către cooperativele cu restanțe la livrarea unor produse de origine animală.

În numărul 14 din 6 aprilie 1967 — reținem data — revista „Agricultura socialistă" a publicat o anchetă cu titlul „DIVERGENȚELE DINTRE PROIECTANT, CONSTRUCTOR și BENEFICIAR SÎNT ÎN DETRIMENTUL TERMINĂRII OBIECTIVELOR". În articol se critica faptul că lucrările pe șantierele complexului de creștere și îngrășare a porcilor și fabricii de nutrețuri combinate din Băilești sînt rămase în urmă. La data de 1 septembrie a.c., deci după aproape cinci luni de zile, Ministerul Industriei Construcțiilor ne trimite o adresă (243) prin care ne informează că cele sesizate în articol sînt... juste. Ca urmare a măsurilor luate — se mai spune în răspuns — cele două obiective au intrat în funcțiune. (cu foarte mare întîrziere față de data planificată — iunie 1966 — n.r.)

Mai bine mai tîrziu decît niciodată.

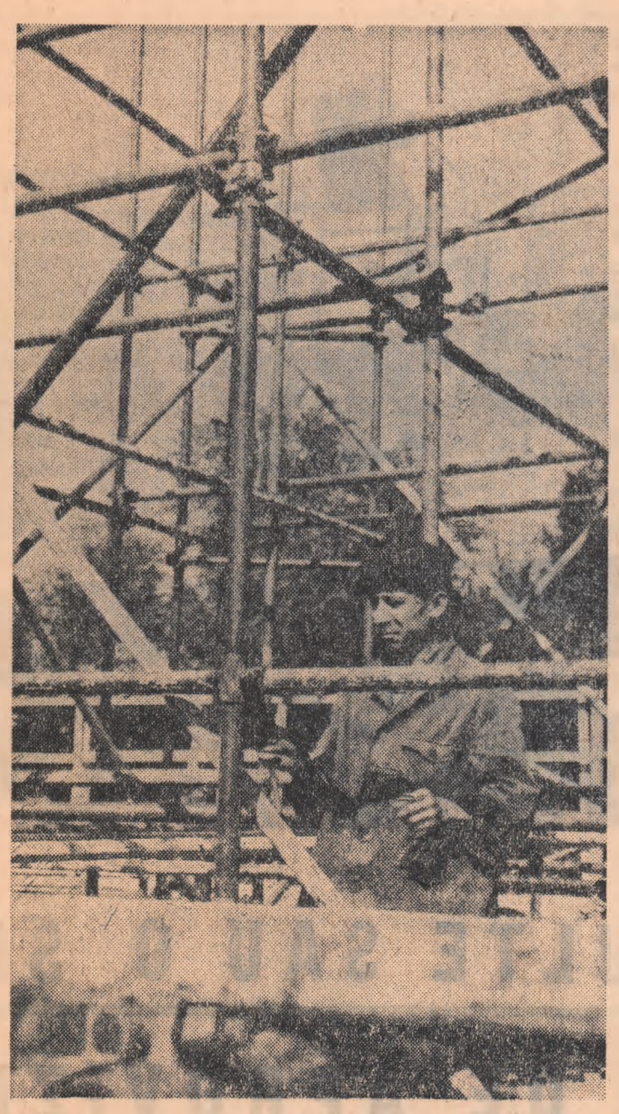

Pregătiri pentru „Ziua recoltei" la halele Obor din Capitală. Foto : D. CONSTANTINESCU

În întîmpinarea „Zilei recoltei"

(Urmare din pag 1)

culturi — grîu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, legume, fructe etc. — vor fi expuse seturi de mașini aflate în dotarea S.M.T.-urilor, iar în localitățile unde se află ferme și întreprinderi agricole de stat, acestea vor fi cît mai bine reprezentate în expoziții, alături de cooperativele agricole.

Pregătiri intense în întîmpinarea „Zilei recoltei" se desfășoară și în centrele de raioane. În cadrul expozițiilor care se vor deschide la 1 octombrie în aceste centre, cooperativele agricole vor participa cu o mare varietate de produse. Accentul principal se va pune pe o cît mai bună aprovizionare a populației cu legume, fructe și struguri ; totodată, se vor vinde și unele preparate specifice bucătăriei țărănești, evitîndu-se, bineînțeles, risipa.

Ca și anul trecut, mai multe cooperative agricole din regiunea București vor fi prezente cu produsele lor la Expoziția agricolă-tîrg ce se organizează la halele Obor de către Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție. Cooperative agricole fruntașe, printre care Hotare și Herești, raionul Oltenița, Adunații Copăceni, Malu, și Găujani, raionul Giurgiu, Fierbinți, Maia și Coșereni, raionul Urziceni — în total 30 de unități — vor aduce la Obor cantități sporite de legume și fructe în stare proaspătă și de calitate superioară. Alte două cooperative fruntașe din regiunea noastră — Sudiți, raionul Fetești și Satul Mare, raionul Urziceni, organizează aici desfacerea unor produse care, cu siguranță se vor bucura de aprecierea vizitatorilor.

Participarea cooperativelor din regiunea noastră la acțiunile din cadrul „Zilei recoltei" este de-acum într-un stadiu avansat de pregătire ; au fost întocmite grafice de livrare a produselor legumicole, a strugurilor și fructelor, pentru asigurarea unei aprovizionări abundente a expozițiilor cu aceste produse, au fost precizate locurile de desfacere și amenajate standurile etc.

Împreună cu celelalte unități participante la organizarea manifestărilor din cadrul „Zilei recoltei", uniunile cooperatiste depun eforturi pentru deplina reușită a acestor manifestări.

LA RĂDĂUȚI PE UN ȘANTIER UNDE SE LUCREAZĂ CU SAPA ȘI LOPATA

O vizită în aceste zile pe șantierul îngrășătoriei de taurine care se construiește la Rădăuți îți dă impresia unei totale inactivități. Printre clădirile aflate în diferite faze de execuție abia zărești cîte un om. Pe acoperișul unei clădiri, vreo șase muncitori scrutează zarea. Sînt în așteptarea unei căldări cu ciment sau smoală ce trebuie să vină de undeva, de jos. Doi șefi de echipă încearcă, suiți pe o grămadă de pămînt, să descifreze un desen. Pe unul din drumuri, unde s-a reușit să se betoneze vreo cîțiva metri pătrați (singurii din tot șantierul), un grup de muncitori se învîrtesc lent de colo pînă colo. Din cînd în cînd, cîte unul se apleacă să taie iarba de prin prejur, altul amestecă într-un cazan cu smoală. Încolo, nimeni și nimic.

— *N-avem materiale* — ne spune, cu amărăciune, Silvestru Calancea, șeful lotului de constructori. *Dacă în două zile nu primim cărămidă, ciment, pînză asfaltată (a înșirat o listă întreagă de produse) vom fi nevoiți să închidem șantierul. De la începerea lucrărilor, aprilie a.c., în permanență n-am avut cîte ceva. În luna iunie puteam trece la execuția zidăriei la grajduri, fundațiile fiind terminate, dar lipsind cărămida abia la unul am început treaba. În august am mai înălțat șase. Dar mai avem încă patru de executat. Nici unul din grajduri nu a putut fi acoperit, deoarece ne lipsesc 100000 de piuliță necesare la șarpante.*

Pentru semestrul II am întocmit un amplu grafic de execuție, dar neavînd materialele de care aminteam, nu ne-am putut ține de el. Am lucrat și continuăm să lucrăm într-un ritm cu totul necorespunzător. Nici vorbă de o organizare științifică a producției și a muncii. Din aceste motive n-am reușit să îndeplinim nici indicii de productivitate a muncii.

La toate acestea se mai adaugă, am completa noi, și neasigurarea șantierului cu mijloace mecanice absolut necesare.

Mecanizarea, un factor inaccesibil

Trăim în secolul vitezei, al introducerii unor metode și procedee moderne de muncă, al pătrunderii unui grad înalt de tehnicitate în toate sectoarele de activitate ale economiei naționale, inclusiv în cel al construcțiilor. Cum se reflectă aceste preocupări pe șantierul din Rădăuți ? De-a dreptul de necrezut. La un obiectiv în valoare de peste 22 de milioane de lei, se lucrează în cea mai mare măsură cu sapa și lopata. Pe șantier nu există nici măcar o macara simplă. Obiectele grele sînt ridicate manual, cu eforturi mari din partea muncitorilor. Modesta dar indispensabila roabă cu roată cu pneu nu și-a făcut încă prezența pe șantier. În privința utilajelor grele — motocompresorul, excavatorul, buldozerul —, acestea au fost aduse aici cu foarte mari întîrzieri și au funcționat cu intermitență, din diferite motive, mai mult sau mai puțin obiective. Din această cauză, un volum însemnat de lucrări s-a executat manual, ineficient din punct de vedere practic și economic. În ziua de 12 septembrie a.c., un motocompresor lucra la tasarea unui drum. Mecanicul, angajat de curînd, ne-a mărturisit că nu știe cu cît va fi retribuit pentru munca depusă. (Anunțarea categoriei și a modului de salarizare încă de la angajarea unui muncitor este, credem, o condiție elementară de care trebuie să aibă grijă conducerea acestui șantier).

Unicul buldozer cu care este dotat șantierul fusese trimis, din dispoziția Trustului de construcții Suceava (antreprenorul general al obiectivului) la S.M.T. Iacobești. Și cîte nu avea de lucru și la îngrășătoria din Rădăuți ! Operațiile care trebuiau executate cu ajutorul buldozerului sînt efectuate acum manual. Neavînd creat front de lucru de către buldozer și excavatorul a trebuit să stea. Asemenea practici ale T.R.C-ului au mai existat și la alte date — 15 august, de exemplu. Treaba s-ar fi putut rezolva dacă conducerea trustului ar fi luat de la S.M.T. Iacobești un tractor U-650 prevăzut cu o lamă de buldozer, neutilizat, în acea perioadă, de către unitate și l-ar fi trimis șantierului îngrășătoriei din Rădăuți.

Mașinile de care dispune Trustul de construcții Suceava sînt, într-adevăr, puține. Potrivit volumului de lucru, numai pe șantierul îngrășătoriei de la Rădăuți sînt necesare două motocompresoare însă, trustul are, în total, doar trei bucăți. Dar trebuie spus că, pe lîngă faptul că utilajele sînt insuficiente, T.R.C. nu le folosește cu destul spirit gospodăresc.

De asemenea, potrivit prevederilor proiectelor va fi nevoie de asigurarea unor utilaje tehnologice a căror valoare se ridică la peste patru milioane de lei. Pînă în prezent, pe șantier nu fusese adus nici un fel de utilaj.

— La data preluării obiectivului (martie 1967) ne-a declarat M. Gidei, inginerul șef al grupului 2 de construcții Suceava — nu am mai avut posibilitatea să încheiem contracte cu industria pentru livrarea utilajului.

Din resurse locale, pe acest șantier s-a realizat o masă vibratoare necesară pavării drumurilor interioare. Utilajul respectiv nu satisface însă cerințele din punct de vedere cantitativ, și în plus, se defectează destul de des.

Documentația în continuă schimbare

Am mai relatat și în alte articole și sîntem nevoiți să spunem și de data aceasta că proiectele întocmite de I.S.P.A. București pentru multe obiective ale agriculturii suferă modificări mai mari sau mai mici pe tot parcursul execuției lucrărilor. Astfel, proiectului tip al îngrășătoriei de taurine din Rădăuți, deși nu este primul obiectiv de acest gen din țară, totuși i s-au adus modificări chiar după executarea unor lucrări. Datorită înlocuirii sistemului de evacuare a dejecțiilor, de exemplu, la unul din grajduri este necesar să se spargă toată pardoseala, la altele — canalele prevăzute pentru racleți, iar la toate grajdurile — să se înalțe fundațiile. Pe munca și pe banii cui ? Lipsesc, de asemenea, documentațiile pentru rețelele interioare de alimentare cu apă.

Bucătăriile furajere în cadrul complexelor industriale de creștere a animalelor sînt printre primele obiective prevăzute, în general, să se construiască. La complexul de la Rădăuți termenul de predare al documentației pentru bucătăria furajeră era la 30 august a.c. ; totuși pînă acum cîteva zile constructorul nu intrase în posesia acesteia.

Analizînd aceste fapte, în toată complexitatea lor, te întrebi : pe ce temeiuri s-a stabilit ca la 31 decembrie 1967 cinci grajduri să fie date în funcțiune ?

Evident, lucrările pe șantierul îngrășătoriei de taurine din Rădăuți sînt mult rămase în urmă. Se pare că Trustul regional de construcții-Suceava nu a avut baza tehnică și materială pentru executarea în bune condiții și la termene a obiectivului. Considerîndu-l de mică importanță, T.R.C. a acordat prioritate altor obiective, firește și acestea cu însemnătatea lor în economia țării. Așa se explică, pe lîngă deficiențele semnalate, și faptul că asistența tehnică a șantierului nu este pe măsura sarcinilor impuse. Șeful de lot, Silvestru Calancea, de altfel un om capabil și cu o bogată experiență în construcții, fiind pus să răspundă de mai multe puncte de lucru, zile întregi lipsește de pe șantier. Nici beneficiarul, respectiv Trustul regional Suceava al întreprinderilor agricole de stat, nu a acordat suficientă atenție asigurării șantierului cu asistență tehnică. Abia în luna mai unitatea a numit un diriginte de șantier, în persoana inginerului Nicolae Popescu.

Este cazul ca Departamentul gostat și Ministerul Industriei Construcțiilor să analizeze situația de pe șantierul îngrășătoriei de taurine din Rădăuți și să ia măsurile corespunzătoare. Se impune, în primul rînd, ca grajdurile să fie de urgență acoperite pînă nu încep ploile, mai ales că, la unele s-au executat tencuielile interioare. O problemă care trebuie să stea în atenția constructorilor este pavarea drumurilor de acces, care, altminteri, nu vor putea fi practicate pe timp nefavorabil. Va fi nevoie, de asemenea, de aprovizionarea șantierului cu materiale necesare, îndeosebi cu ciment, precum și cu utilaje grele.

Ing. Adela CUMPĂNAȘU

Din nou constatări amare despre preluarea sfeclei de zahăr

Am publicat în toamna anului trecut (nr. 46 al revistei) un articol despre activitatea necorespunzătoare a unor baze de recepționare a sfeclei de zahăr, aparținînd Fabricii de zahăr și ulei Podari-Oltenia. Răspunsul fabricii a venit liniștitor și justificativ, nu lipsit de o tentă de nemulțumire la adresa noastră. Netrași la răspundere cu energia pe care situația o impunea, unii lucrători ai amintitei fabrici continuă și în această toamnă practicile abuzive în relațiile lor cu cooperativele agricole.

Zilele trecute, președintele cooperativei agricole din comuna Vișina Nouă ne-a prezentat adeverința nr. 48 812, pentru primirea-recepționarea sfeclei de zahăr, adeverință eliberată de baza de recepție Vișina Veche. Redăm conținutul documentului, semnat de dispecerul fabricii, Dumitru Toma.

Greutate brută	4 000 kg
Tara vehiculului	3 500 kg
Greutate netă	500 kg
Impurități — 12%	60 kg
Colet — 4%	20 kg
Rămas net de plată	420 kg

Vasăzică un autocamion a adus la bază 420 kg de sfeclă ! Așa să fie oare ? Mai întîi să precizăm că exemplarul de adeverință ce trebuia să rămînă în bonierul bazei a dispărut, a fost pur și simplu rupt — nu se știe, deocamdată, de către cine. Așadar, 420 kg este cantitatea reală ? Sfecla a fost cîntărită de Tănase Fică, lucrător al bazei, care declară că la cîntărire a rezultat cantitatea brutto de 5 800 kg, dar l-a auzit pe dispecer că s-ar fi certat cu șoferul camionului și el, Fică, crede că din această cauză cantitatea a fost redusă de dispecer „ca să-l învețe minte pe șofer".

Mai departe. Dispecerul Dumitru Toma a stabilit tara mașinii la 3 500 de kg —, cu toate că știa foarte bine, — dealtminteri i s-a și atras atenția — că tara autocamionului „Carpați" este de 3 020 kg.

Din adeverința menționată mai sus — exemplarul aflat la cooperativă, cel de la bază fiind dispărut — deducem și pricina „pedepsirii cooperativei". Dispecerul scrie : „Cu 16 la sută impurități să nu mai prezentați sfeclă la bază". Iar pe verso : „Tov. președinte, această mașină să nu vină decît cu dumneavoastră, personal". Cearta dintre șofer și dispecer a fost provocată, așadar, de nepotrivirea în modul de apreciere a impurităților. Pe cine să crezi ? Același lucrător al bazei, amintit mai înainte, Tănase Fică, declară : „Pînă a nu veni la bază tov. Toma, noi calculam impuritățile așa cum rezultau din analiză, între 3—6 la sută. Tov. Toma ne-a dat dispoziție să lucrăm cu 10—12 la sută impurități". Și un alt lucrător al bazei, recepționerul Petre Popescu arată : „Impuritățile au oscilat între 3—6 la sută. Cînd a venit tov. Toma Dumitru mi-a cerut să măresc scăzămintele". În sfîrșit, opinia lui Naidin Cezar, îndrumător la cultura sfeclei de zahăr : „Recepționarea sfeclei se face nereal. La recepția făcută de mine, împreună cu recepționerul Petru Popescu, au rezultat 3—6 la sută scăzăminte. La probele făcute de Dumitru Toma, scăzămintele sînt de 12 la sută și chiar mai mari".

Dar represaliile dispecerului nu s-au oprit aici. Cîteva zile mai tîrziu, pe adeverința nr. 48 521 eliberată aceleiași cooperative, el scrie : „Din cantitatea de 3 080 de kg (cît a rezultat după scăderea tarei — n.n.) se vor scădea 500 kg, întrucît șoferul a aruncat sfecla jos fără a o depozita în silozul indicat de noi, atît el cît și încărcătorii au răspuns obraznic, n-au ținut cont de personalul bazei".

Șoferul justifică refuzul prin aceea că ar fi trebuit să aștepte mult timp pînă a-i veni rîndul, iar sfecla a degerat-o în grămada formată și din producția altor cooperative. Oricum ar fi, abuzul dispecerului apare evident.

Acestea sînt faptele. Am fost înclinați să credem că cele întîmplate la Vișina Veche constituie un caz izolat, dar la baza de recepționare a sfeclei din comuna Gura Padinii aflăm că înregistratorul și procentatorul Ciucă Virgil a primit dispoziții de la inginerul Nicolae Neamu, delegatul fabricii Podari, să nu mai calculeze în nici un caz 3 la sută și mai puțin impurități, *chiar dacă sfecla de zahăr adusă nu depășește aceste procente.*

Așadar, în loc să se pretindă lucrătorilor din baze o activitate corectă, aprecieri reale ale produsului, sînt încurajate samavolnicia și abuzul.

O. TEOHARIE

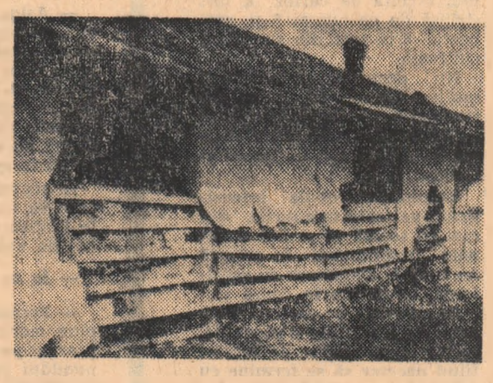

IN OBIECTIV

Imagini de la Dobroiești

„Pînă acuma n-a lucrat nimic și acuma șade !" — zice proverbul. Ni l-am reamintit privind imaginile pe care vi le prezentăm și dumneavoastră. Amîndouă le-am întîlnit la cooperativa agricolă din Dobroiești, din apropierea Capitalei. De cîte ori vor fi trecut președintele cooperativei, inginerul, brigadierii pe lîngă dărăpănătura de grajd ? Dar pe lîngă cimitirul de fier vechi ? Ei spun că zilnic. Dicționarul dă o explicație prea puțin aspră cuvîntului „nepăsare", la fel ca și celui „indolență". De aceea nu le redăm. Vom schimba doar la proverb un singur semn grafic, adăugînd promisiunea că vom mai merge, cît de curînd, la Dobroiești : Pînă acuma n-a lucrat nimic și acuma șade ?

Condiţiile ecologice din sudul şi vestul ţării şi experienţa în creştere a producătorilor au favorizat extinderea culturii orezului, graminee pe cît de valoroasă, pe atît de sensibilă faţă de climă şi de agrotehnica aplicată. Principalele cultivatoare de orez sînt regiunile Argeş, Galaţi, Oltenia şi Bucureşti. Cooperativele agricole din ultima regiune, care cultivă orezul pe 6879 de hectare, vor realiza, potrivit evaluării producţiei, peste 3500 kg de boabe la unitatea de suprafaţă. Recolta preliminată este rezultatul mai multor factori, între care soiurile folosite — Krasnodar 424 şi Krasnodar 3952 — şi combaterea chimică a mohorului şi a vegetaţiei de apă au un rol deosebit. Prezentăm, în imagine, secerişul orezului la cooperativa agricolă Stupinele, regiunea Bucureşti. Unitatea îl cultivă pe aproape 200 de hectare. Recolta medie de 5 000 kg la hectar îi va permite să livreze singură circa 100 de vagoane de orez. Un tren întreg!

Foto : Gh. CUCU

ÎN DEZBATERE:

Continuăm publicarea unor opinii exprimate de cadre contabile pe tema îmbunătăţirii sistemului de evidenţă contabilă în cooperativele agricole. Reamintim că, la indicaţia Biroului permanent al Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, revista „Agricultura socialistă" a organizat dezbaterea în coloanele sale a problemelor legate de îmbunătăţirea evidenţei contabile în unităţile agricole cooperatiste, astfel ca activitatea contabilă să corespundă cît mai bine sarcinilor de producţie mereu crescînde ale cooperativelor, pe calea unei continue dezvoltări a activităţii lor economico-financiare. Pentru reuşita dezbaterii invităm pe cititori să ne trimită articole cuprinzînd propuneri şi sugestii pentru perfecţionarea continuă a actualului sistem de evidenţă contabilă.

Perfecţionarea sistemului de evidenţă contabilă în cooperativele agricole

masă rotundă

La masa rotundă, organizată în regiunea Oltenia, au luat parte: Constantin BEICĂ, instructor contabil principal la Uniunea raională Calafat a cooperativelor agricole; Virgil TUDOR, instructor principal cu probleme de finanţare-creditare la Uniunea raională Craiova a cooperativelor agricole; Victor HOMESCU, instructor contabil şef la Uniunea raională Gorj a cooperativelor agricole; Valentin DRAGOMIR, contabil şef la cooperativa agricolă „Grivița Roşie", oraşul Calafat; Alexandru CĂLINESCU, contabil şef la cooperativa agricolă Coşoveni, raionul Craiova; Alexandru ŢIŢU, contabil şef la cooperativa agricolă „Zorile", comuna Moi, raionul Gorj.

REDACŢIA: Pentru sistematizarea problemelor ce vor face obiectul discuţiei noastre, vă propunem să grupăm aceste probleme pe trei mari capitole: evidenţa muncii în cooperativa agricolă; evidenţa producţiei; evidenţa contabilă. Desigur că în practică, ele nu pot fi categoric delimitate, aşa încît unele întrepătrunderi vor fi inevitabile şi în discuţia noastră, dar nu acesta este principalul.

Tov. C. BEICĂ: Sînt de acord să discutăm astfel. Înainte de a intra însă în tema propriu-zisă, vreau să spun următoarele. Dacă în practica muncii noastre ne lovim adesea de greutăţi, aceasta se întîmplă, printre altele, şi din cauză că aplicarea unuia sau altuia dintre sistemele de evidenţă din cooperativele agricole nu a avut la bază nişte indicaţii clare pentru toată lumea, date în timp util. Astă-iarnă s-a trasat linia aplicării, începînd chiar din acest an, a unor forme îmbunătăţite de evidenţă contabilă, dar instrucţiunile Nr. 12 500, care cuprind îndrumările de rigoare, au ajuns în cooperative în lunile mai-iunie anul acesta.

Tov. V. HOMESCU: Instructajele făcute cu contabilii din cooperative n-au putut, firește, să înlocuiască îndeajuns instrucţiunile scrise, ceea ce a provocat greutăţi mai ales în privinţa cunoaşterii conturilor. Reiese de aici că orice modificări în sistemul de evidenţă trebuie să ajungă la timp în toate cooperativele, altminteri greutăţile vor continua să dăinuie.

Tov. V. DRAGOMIR: În ceea ce priveşte evidenţa muncii este de observat că actuala fişă centralizatoare nu corespunde decît în mică măsură scopului pentru care există. Voi aminti mai întîi denumirea ei: „Fişă centralizată a zilelor-muncă pe culturi şi grupe de animale şi unele decontări cu membri". În realitate, ea nu este concepută deloc şi pentru „unele decontări cu membri". Consider că această fişă este indicat să cuprindă patru părţi şi anume: prima parte, care să evidenţieze zilele-muncă pe luni; în partea a doua să se evidenţieze zilele-muncă pe culturi; în partea a treia să se facă evidenţierea decontărilor în bani şi în natură; în sfîrşit, partea a patra să cuprindă evidenţa retribuţiei suplimentare.

REDACŢIA: Sîntem convinşi că toate propunerile dumneavoastră — cele făcute pînă acum şi următoarele — pornesc de la ideea că actualul sistem de evidenţă trebuie îmbunătăţit pentru a răspunde mai bine unor nevoi fundamentale ale cooperativelor: dezvoltarea şi cît mai buna gospodărire a avuţiei obşteşti, creşterea simţului de răspundere şi a interesului tuturor membrilor cooperatori pentru întărirea economică a unităţii în care muncesc. Din acest punct de vedere vă rugăm să precizaţi care sînt, după părerea dumneavoastră firește, avantajele aplicării propunerilor pe care le faceţi?

Tov. A. CĂLINESCU: Propunerea tov. Dragomir o consider judicioasă şi sînt de acord cu ea. Pentru noi toţi este clar de ce fişa centralizatoare trebuie să cuprindă primele două părţi propuse: numai prin evidenţierea zilelor-muncă pe luni şi culturi putem sesiza în ce măsură prevederile planului de producţie, la acest capitol, sînt respectate, putem interveni operativ pentru înlăturarea eventualelor anomalii. Partea a treia trebuie introdusă, de asemenea, din motive foarte practice: de aici vor fi colectate operativ datele necesare pentru completarea borderourilor decont în bani şi în natură cu membri. Actuala formă de colectare a datelor necesare este foarte greoaie.

Tov. C. BEICĂ: La propunerea făcută aş mai adăuga că este bine să se creeze la partea a treia o rubrică pentru indicarea numărului de jurnal şi o altă rubrică de debit şi credit pentru natură şi în bani.

Tov. A. ŢIŢU: Introducerea părţii a patra este, într-adevăr, foarte necesară, ea fiind menită să înlocuiască actuala formă de ţinere pe registre improvizate, a evidenţei retribuţiei suplimentare.

Tov. V. DRAGOMIR: Propun, de asemenea, ca în fişele de zile-muncă să se adauge rubrici pentru încă măcar 4—5 lucrări. Dată fiind diversitatea mare de lucrări ce se execută în cooperativă sîntem adesea nevoiţi să deschidem, în aceeaşi decadă, mai multe fişe pentru o singură persoană sau să înscriem unele lucrări la „diverse munci", ceea ce împiedică controlul şi duce la risipă de hîrtie.

Tov. A. ŢIŢU: Consider că este bine ca pentru fişele centralizatoare să se facă registre. Cooperatorii vin şi vor veni să solicite certificate de vechime, dar fişele nu vor mai fi păstrate un timp destul de îndelungat, după anul cînd au fost întocmite.

Tov. A. CĂLINESCU: Ar fi indicat ca fiecare brigadier să întocmească un extras de lucrări zilnice cu rubricile: denumirea lucrării, unitatea de măsură, volumul lucrării realizate, numărul de membri care au efectuat lucrarea, zilele-muncă acordate. Aceasta ar face cu putinţă întocmirea operativă şi corectă a borderourilor de repartizare a avansurilor băneşti.

Tov. V. DRAGOMIR: Cred că procesul verbal de recepţie a lucrărilor este suficient pentru întocmirea operativă şi corectă a borderoului de avans.

Tov. A. CĂLINESCU: Poate la dumneavoastră să fie suficient, dar noi dăm lunar avansuri băneşti şi procesul verbal de recepţie se întocmeşte la sfîrşitul lucrării, care nu corespunde întotdeauna cu sfîrşitul lunii.

REDACŢIA: Vă propunem să discutăm despre îmbunătăţirile posibile în sistemul de evidenţă a producţiei.

Tov. C. BEICĂ: Multe îmbunătăţiri sînt posibile şi necesare sistemului de evidenţă a producţiei zootehnice. În registrele care cuprind speciile de animale nu este evidenţiată mişcarea efectivelor; brigadierii ţin evidenţa acestei mişcări fiecare cum crede de cuviinţă, din care cauză cu greu poţi stabili unde se află un animal, la un moment dat. Am convingerea că registrele cuprinzînd efectivele de animale, care se folosesc acum, pot fi mult simplificate. Referitor la producţia animalelor, în prezent, n-ai cum stabili exact, de exemplu, cantitatea de brînză obţinută. Aceasta fiindcă în situaţia de justificare a laptelui nu există o rubrică în care brigadierul să înscrie de fiecare dată produsul rezultat prin prelucrare. Apar astfel nepotriviri între situaţia de justificare a laptelui şi jurnalul de mulsori.

Tov. A. ŢIŢU: În legătură cu ceea ce spunea tov. Beică la începutul discuţiei noastre, anume că se întîrzie cu trimiterea instrucţiunilor de aplicare a unor indicaţii privind activitatea contabilă, precizez că nici pînă acum cooperativele nu au instrucţiuni privind folosirea mijloacelor de transport şi a altor maşini şi utilaje. De exemplu, lipsesc imprimatele în care să putem evidenţia corect consumurile motoarelor stabile, morilor cu ciocănele, aspersoarelor, motopompelor etc.

Tov. V. DRAGOMIR: Este adevărat că avem fişe pentru activitatea zilnică a autovehiculelor, dar este necesar ca în aceste fişe să se introducă rubrici care să cuprindă kilometri echivalenţi, consumul de carburanţi şi lubrifianţi echivalenţi. Ştim cu toţii cît de diferite sînt categoriile de drumuri pe care facem transporturile şi adesea se ivesc nepotriviri flagrante în consumuri.

REDACŢIA: Este rolul controlului preventiv să prevină aceste nepotriviri.

Tov. V. TUDOR: Fiindcă v-aţi referit la controlul preventiv daţi-mi voie să observ următoarele: pe baza actualelor reglementări nu se ştie precis ce este acela control preventiv şi ce este controlul posterior. Se consideră că tot controlul este preventiv, deşi în mai mult de 60 la sută din cazuri avem de-a face cu controlul posterior. Iată un exemplu: laptele este trimis la I.C.I.L. direct de la centrul de producţie. Atît s-a muls, atît se expediază. Grîul destinat onorării contractului pleacă la baza de recepţie direct de la batoză. Despre ce anume control preventiv poate fi vorba în aceste cazuri? Pe baza documentelor eliberate de baza de recepţie sau de I.C.I.L., adică posterior producerii faptei, contabilitatea face operaţiile de rigoare. Formal, punem şi ştampila de control preventiv.

Tov. V. HOMESCU: Iată şi un alt exemplu: legumele sînt expediate beneficiarului direct din grădină, cu aviz de expediţie, firește. Abia după ce marfa a plecat, avizul ajunge la contabilitate. Mai este în acest caz controlul preventiv?

REDACŢIA: Să înţelegem că propuneţi renunţarea la viza de control preventiv?

Tov. V. TUDOR: Categoric nu. După părerea mea, trebuie luat însă în considerare următorul principiu: acolo unde imprimatul ce se contabilizează cere obligatoriu semnătura contabilului şef, să nu se mai pretindă şi viza de control preventiv.

Tov. V. DRAGOMIR: Operaţiunile contabile ale cooperativei noastre necesită întocmirea, în medie, a 100 de acte pe zi. Practic ar trebui să stai toată ziua să pui viza de control preventiv.

REDACŢIA: Ne-am apropiat, cu aceste consideraţii, de a treia problemă a discuţiei noastre: evidenţa contabilă...

Tov. A. CĂLINESCU: După părerea mea, o reglementare urgentă este necesar să se găsească conturilor 7/1, 7/2, 7/3, care în actualul sistem înlocuiesc contul 9. Mai ales contul 7/2 — fondul de acumulare şi fondul de consum — ridică unele probleme. Pentru a putea face o verificare corectă a acestui cont, trebuie să defalcăm fondurile de seminţe, de furaje, de rulment — atît în bani, cît şi în natură. Dar rezerva tranzitorie, despre existenţa căreia informăm adunarea generală că ar exista sub forma venitului bănesc, nu constituie în realitate gaj financiar. Unele materii şi materiale pe care le avem în stoc le redeschidem la începutul anului ca venituri, ceea ce este inexact.

Tov. V. DRAGOMIR: Este adevărat că actuala structură a contului 7/2 ne creează mari greutăţi în ţinerea evidenţei cumulate a fondului de acumulare cu fondul de consum. Soluţia ar fi ca în cadrul acestui cont să se separe cele două fonduri, pentru a putea cunoaşte situaţia reală a fondurilor respective.

Tov. C. BEICĂ: După cum în cadrul contului 8 este, de asemenea, necesară separarea în acele analitice care au funcţiunea pentru în natură şi în bani. În actualul sistem, la închiderea operaţiunilor fiecărui an, fiind foarte uşor de săvîrşit greşeala de a opera sume de bani în natură şi invers, contabilii practică „potriveala", ceea ce firește, duce la evidenţierea ireală a fenomenelor.

Tov. V. HOMESCU: Actualul mod de întocmire a balanţei de verificare lunară şi trimestirală prezintă, de asemenea, inconveniente, din aceeaşi cauză menţionată mai înainte: unele conturi nu sînt defalcate pentru în bani şi în natură. Consider necesar ca, pentru cunoaşterea exactă a cheltuielilor băneşti, repartizări de fonduri, a rezervei tranzitorii etc., conturile al căror obiect îl formează acestea să fie defalcate, atît la balanţa sintetică, cît şi la cea analitică. De exemplu, contul 1/1 seminţe şi materiale de plantat să se defalce în 1/1/1 seminţe şi materiale de plantat în natură din producţie proprie, şi 1/1/2 — în bani, din cumpărări. La fel, contul 2 să se defalce în 2/1 şi 2/2 animale tinere şi animale la îngrăşat, din producţie proprie şi animale cumpărate.

Tov. A. ŢIŢU: Propunerea tov. Homescu mi-a adus în minte o anomalie în actualul nostru sistem de evidenţă contabilă. Este vorba de faptul că listele de preţuri pe baza cărora facem evaluările bunurilor, îndeosebi a animalelor tinere şi produşilor, nu sînt uniforme, din care cauză, fiecare cooperativă înregistrează preţurile cum crede de cuviinţă. De aici, greutăţi în stabilirea cît mai reală a averii obşteşti.

Tov. A. CĂLINESCU: Sînt şi alte aspecte, numai în aparenţă mărunte, ale evidenţei contabile, încă nerezolvate. De exemplu, sumele expediate prin poştă în ultimele zile ale lunii sau trimestrului, nu pot fi operate de bancă în contul cooperativei respective. Din această cauză apar nepotriviri între analiticul contului şi extrasele de cont primite de la bancă. Soluţia este uşor de găsit: la contul 6 să fie introdus un analitic cu denumirea „mijloace băneşti pe drum" şi astfel nepotrivirile, nu doar formale cum s-ar putea crede, ar fi înlăturate.

Tov. V. TUDOR: Am discutat adesea cu contabilii din cooperative şi am convingerea că următoarea propunere merită toată atenţia: planul de conturi al cooperativei agricole să fie aliniat sistemului unic de evidenţă contabilă. Caracteristicile proprietăţii de grup — a cooperativei agricole — (sub aspectul evidenţei contabile) nu se deosebesc atît de mult, în orice caz nu se deosebesc esenţial, de cele ale proprietăţii de stat — I.A.S.-urile — şi adoptarea aceluiaşi sistem de evidenţă ar fi indicată. Într-adevăr, noi lucrăm cu conturi pe fracţiuni 0/1, 3/1 şi aşa mai departe. Dacă am avea, de exemplu, contul 01 pentru mijloace fixe, cu analiticele respective de gradul 3 sau 4 — cu simbolul 010 pentru cel de gradul 3, 0100 pentru cel de gradul 4 etc —, atunci atît conturile analitice, cît şi cele sintetice ar putea fi urmărite cu uşurinţă de către toţi contabilii — indiferent din ce sector economic ar veni ei în cooperative. Avem la cooperativa din comuna Sărbătoarea un contabil care n-a lucrat pînă acum în agricultură; cooperativa agricolă din Izvoare a angajat un contabil din sistemul cooperaţiei de consum. Pînă cînd aceştia învaţă să lucreze în sistemul de evidenţă al cooperativei agricole trece adesea chiar un an de zile, timp în care munca suferă, se înţelege.

Dorinţa noastră este ca sistemul de evidenţă contabilă din cooperativele agricole să răspundă în cea mai mare măsură scopului său: dinamizarea producţiei, gospodărirea cît mai chibzuită a valorilor materiale create.

Masă rotundă organizată de T. OPREA

TRIBUNA PREŞEDINTELUI

INVESTIŢII cu eficienţă economică ridicată

Pînă cu patru ani în urmă, cooperativa noastră era încadrată printre unităţile slabe din raionul Urziceni. Treptat, treptat, prin hărnicia oamenilor şi cu ajutorul statului, am făcut paşi însemnaţi înainte. Anul acesta, la cele 2 927 hectare de teren, ne-am planificat o producţie globală în valoare de 17 217 375 de lei şi venituri băneşti de 8 227 898 de lei. Puterea economică, crescută, a cooperativei a făcut cu putinţă ca, pentru acest an, să ne planificăm la fondul de acumulare o sumă de bani mai mare, atît în procente, cît şi în cifre absolute, decît în 1966. Astfel am repartizat fondului de acumulare 1 824 424 de lei, adică 22,6 la sută din valoarea producţiei nete. Am hotărît, printre altele, să construim un pătul, două puiernițe, un castel de apă, un atelier de rotărie-fierărie şi un garaj auto, să electrificăm centrul gospodăresc, să cumpărăm o basculă, autocamion şi remorci auto, să amenajăm drumuri de acces. Am mai prevăzut, ca investiţie dintre cele mai importante, amenajarea pentru irigat a încă două sute de hectare, pe lîngă suprafaţa irigată anul trecut.

Astă-iarnă, cînd adunarea generală a cooperativei noastre a aprobat planul de producţie şi financiar pe acest an, capitolul privind investiţiile a fost bine chibzuit. Fiecare obiectiv a fost judicios analizat în privinţa necesităţii de a-l realiza, a folosaselor sale pentru producţie. Firește că toate obiectivele pe care am hotărît să le realizăm sînt necesare cooperativei, dar, se înţelege, în măsură diferită şi asupra ordinii de urgenţă, ca să spun aşa, a trebuit să se pronunţe adunarea generală în primăvară. Această nouă analiză a planului de investiţii a trebuit efectuată ţinînd seama de împrejurarea că a apărut posibilitatea să amenajăm pentru irigat o suprafaţă mai mare de 200 de hectare, cît plănuisem la începutul anului. Consiliul agricol regional şi uniunea regională a cooperativelor agricole ne-au sprijinit, prin repartiţie de utilaje şi materiale, pentru extinderea irigaţiilor pe încă 255 de hectare. În aceste condiţii, am hotărît restructurarea planului de investiţii; am renunţat la realizarea unor obiective care mai pot aştepta, pentru a investi suplimentar în irigaţii suma de 650 000 de lei. Am amînat construirea garajului auto, cele două puiernițe le-am amenajat din resurse locale, reducînd astfel de la 98 900 la circa 10 000 de lei valoarea acestei investiţii, am renunţat la pietruirea unor drumuri, la construirea unui atelier de fierărie-rotărie etc.

Măsura de a aloca mai mulţi bani acţiunii de irigaţii se dovedeşte în practică deosebit de eficientă. Pe cele 600 de hectare irigate, culturile de porumb, lucernă, sfeclă de zahăr, plante medicinale, din grădina de legume, sînt incomparabil mai bune decît culturile neirigate, în condiţiile acestui an destul de zgîrcit în ploi prin părţile noastre. Pe lîngă cele şase agregate de aspersiune şi trei motopompe planificate să le cumpărăm prin planul de investiţii iniţial aprobat, am procurat suplimentar conducte, tuburi de ciment, fier beton, ciment şi cherestea, materiale pe care am început să le folosim pentru a extinde irigaţiile pe cele 255 de hectare amintite mai înainte. Vom intra deci în anul viitor cu o suprafaţă amenajată pentru irigat de 855 de hectare. Aceasta va da, desigur, măsura eficienţei investiţiei făcute. Într-adevăr, lacul Cociovaliştea, sursa de apă pe care o folosim, se întinde pe 118 hectare şi n-ar fi fost prea avantajos, din punct de vedere economic, să ne oprim la o suprafaţă amenajată mică. Este şi motivul pentru care cooperatorii noştri au hotărît să extindem irigaţiile.

Orientînd investiţiile spre asemenea surse aducătoare de venituri băneşti mari şi de producţii ridicate, vom face din cooperativă o unitate puternică, înfloritoare.

Nicolae STOICA'
preşedintele cooperativei agricole Căciulaţi, regiunea Bucureşti

În sprijinul unităţilor cooperatiste

Revista „Agricultura socialistă" publică informaţii publicitare care să înlesnească schimbul sau vînzarea, între cooperative a unor produse agricole şi animale de producţie.

Se primesc informaţii de la cooperativele agricole care solicită ca, prin cumpărare ori prin schimb de cartofi, fructe şi alte produse, să obţină din oricare cooperativă agricolă din ţară grîu, secară, porumb sau făinurile acestora, atît pentru producţie, cît şi pentru consum. Totodată, revista primeşte informaţii publicitare şi de la cooperativele şi întovărăşirile din comunele de deal şi munte care vînd sau schimbă pe cereale, pentru nevoile producţiei şi consumului propriu, fructe, material lemnos, material de construcţie şi produse gospodăreşti lucrate în activităţile anexe. În afara acestora, revista publică informaţii privind vînzarea de materiale şi utilaje ce prisosesc cooperativelor agricole şi altor unităţi din agricultură.

Schimbul intercooperatist, vînzarea de produse şi materiale se vor desfăşura pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Textul anunţului, însoţit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condiţiile de apariţie şi numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, se vor trimite pe adresa: Agenţia de publicitate Editura „Scînteia", Bucureşti, Oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26, blocul 8, telefon 14 15 16.

Anunţurile, al căror cost nu depăşeşte 100 de lei, se vor achita în numerar, prin mandat poştal expediat pe aceeaşi adresă, o dată cu textul anunţurilor.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită) la tariful de bază se va percepe un spor de 50 la sută.

La solicitarea unităţilor, publicarea anunţurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar, în condiţiile de plată arătate mai sus.

VÎNZĂRI ◤ CUMPĂRĂRI ◤ SCHIMBURI

Cooperativa agricolă Comarna, raionul Iaşi, CUMPĂRĂ 40 000 bucăţi cărămizi presate.

Cooperativa agricolă din comuna Săpunari — raionul Lehliu, ACHIZIŢIONEAZĂ 20 mc de cherestea şi 30 mc de bile — manele.

La preţul de 10 360 lei, cooperativa agricolă Tg. Frumos — raionul Paşcani, VINDE un motor IMS, în stare de funcţionare.

Cooperativa agricolă Sineşti, raionul Iaşi, VINDE o linie decovil cu vagoneţi, în stare nouă, pentru deservirea sectorului zootehnic.

Cooperativa agricolă din comuna Ileana — raionul Lehliu, CUMPĂRĂ 15 mc de cherestea şi 35 mc de bile-manele.

35 mc de cherestea şi 40 mc de bile-manele CUMPĂRĂ Cooperativa agricolă „Drumul lui Lenin", din comuna Lehliu — sat, regiunea Bucureşti.

Cooperativa agricolă Tîrgu Frumos — raionul Paşcani, CUMPĂRĂ următoarele utilaje pentru atelierul mecanic: strung, bormaşină, polizor, freze, forjă electrică.

ÎNCOTRO ÎNCLINĂ TALERELE BALANȚEI FURAJERE?

Ancheta noastră în regiunea Cluj

Întrebarea cuprinsă în titlul anchetei noastre își are rostul în oricare dintre anotimpuri. Animalele au doar nevoie de hrană de-a lungul întregului an. Toamna însă, mai mult ca oricînd, ea trezește în sufletul gospodarilor de la sate un ecou aparte. Rezonanța sa este mai plăcută sau mai gravă, după cum stogurile, silozurile și pătulele sînt mai mari, mai pline, mai virfuite. Cum stau lucrurile, din acest punct de vedere, în unitățile agricole din regiunea Cluj?

— În părțile noastre — ne relata ing. **Constantin Velea**, vicepreședinte al Consiliului agricol regional — anul acesta a fost cam vitreg cu culturile furajere. Seceta prelungită din timpul verii a diminuat într-o oarecare măsură recoltele. Într-o asemenea situație, după cum este și normal, **atenția noastră este îndreptată către valorificarea cît mai deplină a tuturor resurselor, către păstrarea și utilizarea rațională a fiecărui sortiment de nutreț.**

Într-adevăr, în multe din unitățile agricole din regiune, această preocupare se vădește din plin. Am constatat-o, bunăoară, la cooperativa agricolă din Cășei, raionul Dej. Forma sa de manifestare concretă o constituie depozitul de furaje. Exemplar organizat, parcul de nutrețuri cuprinde zeci de șire de fîn, bine clădite, alcătuite într-o ordine perfectă. Stogurile au vîrfurile acoperite cu paie, iar în dreptul fiecăruia au fost așezate plăcuțe de lemn, pe care sînt înscrise date privind felul furajului, cantitatea și categoria de animale căreia îi este destinat.

— Pentru noi — mărturisea **Gavril Borodi**, președintele cooperativei — asigurarea furajelor constituie o preocupare începînd încă de la întocmirea planului de producție. An de an am avut grijă să extindem culturile valoroase de nutreț. Anul acesta, din cele 197 de hectare destinate bazei furajere, 140 au fost ocupate cu lucernă și trifoi. Pînă acum, am recoltat și depozitat la locul de consum peste 1 100 de tone de fibroase, urmînd ca din ultima coasă să mai obținem alte circa 200 de tone. În felul acesta, se va asigura întregul necesar de fînuri, plus o rezervă de 10—15 la sută.

Bine echilibrată se prezintă balanța furajeră și în cadrul cooperativei agricole din Cîțcău. Din datele existente rezultă că, la ora actuală, cooperativa dispune de un excedent de 120 de tone de fîn, surplus care — după cum ne informează **Ivan Rusu**, președintele unității — va fi, ca și în alți ani, valorificat prin U.R.C.C. (De ce oare de dirijarea acestor excedente nu se ocupă, încă de pe acum, uniunea raională Dej a cooperativelor agricole?) Spre deosebire de vecinii lor din Cășei, cooperatorii din Cîțcău se dovedesc a avea însă un spirit gospodăresc nu îndeajuns de bun. Parcul de furaje de la centrul unității nu este prea bine îngrijit, iar o parte din fîn se mai află pe cîmp. De asemenea, deși ne găsim în plină toamnă, pînă acum nu s-a început încă construirea camerei de preparare a furajelor, prevăzută să deservească două dintre grajdurile de vaci.

Aspecte negative, privind îndeosebi modul de depozitare și păstrare a furajelor, am întîlnit și în unele unități din raioanele Gherla, Turda și din raza orașului Cluj. La cooperativa agricolă din Livada, raionul Gherla, de pildă, deficitară întrucîtva la capitolul fibroase, o parte din fîn s-a alterat deja, din cauza condițiilor proaste de depozitare. Chiar în ziua vizitei noastre la unitatea respectivă (14 septembrie), în hrana bovinelor puse la îngrășat se administra fîn mucegăit. La o seamă de alte cooperative, cum sînt cele din Iara, Vîlcele, Valea Florilor, raionul Turda, ori Feurdeni, Florești și Înfrățirea din raza orașului Cluj, se întîrzie în mod nejustificat cu transportul din cîmp al furajelor. La cooperativa din Feurdeni, bunăoară, care an de an duce lipsă de furaje, pînă zilele trecute nu se terminase transportul și depozitarea nici a fînurilor rezultate din prima coasă. O situație precară, în ceea ce privește asigurarea nutreturilor fibroase, o au cooperativele agricole din Bolduț și Filea, raionul Turda. La prima, deficitul de fîn este în momentul de față de mai bine de 300 de tone, iar la cealaltă — de aproape 150 de tone.

— Întreaga vină o avem noi, cei din consiliul de conducere — recunoaște cu tîrzie căință **Francisc Bogătean**, președintele cooperativei din Bolduț. Ne-am interesat prea puțin de alcătuirea unei structuri corespunzătoare a culturilor furajere. Pentru anul viitor...

Ce va fi în anul viitor, se va vedea. Cum se va rezolva însă problema anul acesta?

— Calea de rezolvare este una singură — își spunea părerea medicul veterinar **Atanase Andrei**, vicepreședinte al consiliului agricol raional — procurarea de furaje dinafara cooperativei. Împreună cu uniunea raională a cooperativelor agricole, am chibzuit și am luat măsuri ca unitățile cu deficite mai mari să-și poată procura, bineînțeles contra cost, furaje de la cooperativele excedentare, cum sînt cele din Călărași, Remetea, Săvădisla, Tureni și altele. Aplicarea acestei măsuri se va face acum, cînd vremea este favorabilă.

Preocuparea este, de bună seamă, lăudabilă. Din păcate, ea nu se face simțită în toate raioanele regiunii. De altfel, din discuția avută cu tov. **Alexandru Penea**, președintele uniunii regionale a cooperativelor agricole, ne-am dat seama că problema schimbului de furaje între unități, a întrajutorării în domeniul asigurării nutreturilor se află încă la periferia preocupărilor uniunii. Cine oare, dacă nu uniunile cooperatiste au menirea să se ocupe și să rezolve o asemenea problemă? Și cînd, dacă nu acum, este momentul cel mai potrivit pentru rezolvarea ei?

Pe lîngă asigurarea furajelor, o chestiune care se cere a fi de acum înainte tot mai mult în atenția lucrătorilor din zootehnie este folosirea rațională a nutreturilor.

— Sîntem pe deplin edificați, din practică — ne spunea ing. **Iuliu Suăteanu**, directorul Întreprinderii agricole de stat Cluj — că printr-o bună preparare se face o imensă economie de furaje. Anul trecut, la una din brigăzile noastre, fînul a fost utilizat în hrana vacilor, după ce în prealabil s-a tocat mărunt, transformîndu-se aproape în făină. Lucrul acesta l-am putut face prin modificarea unei tocători T.M.S., căreia i-am adaptat dispozitivul de recoltat ierboase de la combina C.S.U. Economia de furaje fibroase, la brigada respectivă, a fost de aproape 30 la sută. Pentru anul acesta, la ferma de bovine de la Valea Chintăului, deși se dispune de întregul necesar de fîn, furajul amintit va fi dat în alimentație numai după o prealabilă tocare sau măcinare.

Metoda respectivă, utilizată parțial și în alte unități agricole de stat, va fi în acest an — după cum ne-a încredințat tov. **Roman Mureșean**, inginer șef zootehnist al Trustului regional I.A.S. — generalizată în toate fermele zootehnice. Ne întrebăm: procedeul n-ar putea să găsească întrebuințare și în cadrul cooperativelor agricole? Firește că da. Ar fi și aceasta o cale de acoperire, dacă se poate spune așa, a deficitelor existente în unele unități.

★

Ancheta noastră a consemnat, firește, și alte fapte. Din constatările făcute, din discuțiile purtate rezultă că **echilibrul balanței furajere a multora din unitățile agricole din regiunea Cluj se află în momentul de față, estimativ încă, sub semnul incertitudinii. Mijloace de echilibrare, după cum s-a putut observa, există. Esențial este ca pretutindeni să existe și preocuparea necesară pentru folosirea acestor mijloace. Prelungirea cît mai mult posibil a pășunatului animalelor, însilozarea tuturor resurselor de nutreț, coceni de porumb, frunze și colete de sfeclă, resturi de la grădini'e de zarzavat etc, buna păstrare și utilizare a furajelor fibroase și concentrate, organizarea schimbului și întrajutorării cu furaje între unități — sînt doar cîteva dintre problemele ce se cuvine a sta mai mult în atenția consiliilor agricole, a uniunilor cooperatiste, a cadrelor de conducere și tehnice din unitățile agricole.**

P. VOICULESCU

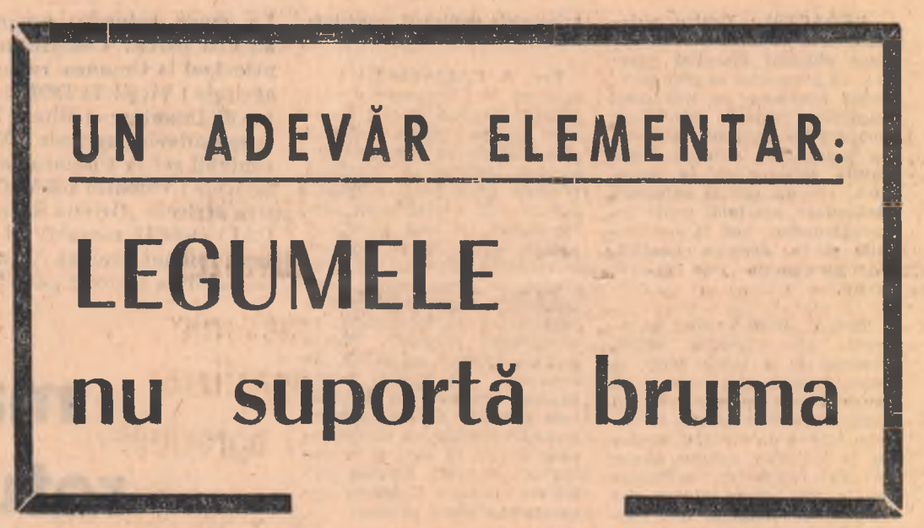

Secvență autumnală în livada de meri a întreprinderii agricole de stat Valea Lungă, regiunea Brașov.

Foto: Gh. CUCU

UN ADEVĂR ELEMENTAR:

LEGUMELE nu suportă bruma

Se afirmă adesea că cifrele sînt seci, obosesc. Afirmația conține un adevăr de circumstanță. Aceleași cifre care pe unii îi obosesc, pe alții îi încîntă. Depinde de raportul în care se află cifrele și persoanele respective. Cînd cifra este expresia cantitativă a muncii proprii, ele nu mai sînt simple abstracții, capătă forme, parfum, culoare.

Am notat, succint, glazura în care ne-au fost înfățișate cinci cifre de sinteză de P. Bodonea, directorul O.R.V.L.F. Criș. Autentificîndu-le exactitatea să înscriem cifrele: 8 280 de tone de legume în planul de contractări și achiziții și 4 140 în acel de livrări la export.

Dacă avem în vedere și înaltele cerințe de calitate pe care le implică exportul, vedem că din capul locului s-a acordat o imensă încredere producătorilor și valorificatorului din raionul Criș. Au îndreptățit-o? Categoric da. Pînă la 16 septembrie fusese preluate aproximativ 8 200 de tone, iar aproape 5 000 de tone ajunseseră sau erau în drum spre beneficiarii de peste hotare. Un calcul simplu ne arată că **circa 60 la sută din cantitatea de legume preluată a fost valorificată pe piața externă.** Și să nu uităm că în cîmp se mai găsesc, în curs de recoltare legume.

Cum se explică rezultatele meritorii dobîndite de legumicultorii de pe Criș? I. Moț, președintele cooperativei agricole din Mișca, socotește că **rolul principal l-a avut influența exercitată de unitățile fruntașe. Cooperativele din Sîntana și Șimand au fost farurile după care s-au orientat toate celelalte.** Aceasta nu s-a produs însă de la sine, ci a fost consecința firească a unei temeinice munci de propagandă economică. Oficiul raional a difuzat în unități un calcul din care reieșea că, **deși deține mai puțin de un procent din suprafața arabilă, legumicultura aduce cooperativei din Șimand peste 55 la sută din veniturile bănești realizate în sectorul producției vegetale, și peste 36 la sută din totalul cîștigurilor, contribuind la retribuirea în numerar a fiecărei zile-muncă cu peste 13 lei.**

Calcule similare au fost făcute și pentru alte unități. Ele au convins, dar, în practica muncii, oficiul s-a văzut pus nu o dată în situația de a repeta calculele din multe și variate unghiuri. Iată, bunăoară, un caz nu tocmai recent petrecut cu un camion de roșii trimis de cooperativa din comuna Avram Iancu. Erau, între cele 2,5 tone de tomate din camion, roșii din toate felurile. Cooperativa le furniza la categoria sub stas. **Oficiul a sortat el roșiile în prezența delegaților unității, le-a livrat pe categorii cîteva zeci de kilograme mergînd chiar la export și a virat în contul cooperativei cu vreo 1 400 de lei peste cît se aștepta și se cuvenea să primească pentru tomatele nesortate.**

Am descris cazul fiindcă el se integrează stilului de muncă promovat de oficiu sub directa îndrumare a uniunii raionale a cooperativelor de producție. E un stil caracterizat prin corectitudine, pasiune, operativitate. **Primele sortări de castraveți la Cintei și de ceapă la Pilul au fost făcute de personalul oficiului, iar la cooperativa din Grăniceri, care a introdus anul acesta sortimente noi de legume, lucrătorii O.R.V.L.F. au arătat cum se execută însăși recoltarea pentru ca să nu sufere calitatea produselor.**

Un exemplu de operativitate îl constituie acordarea primelor de export. Înmînarea acestora chiar în cursul preluării legumelor a avut un excelent efect stimulativ, producătorii întrecîndu-se în a recolta și livra marfă care să întrunească exigențele pieței externe.

Este binecunoscut rolul factorului organizatoric. Beneficiind și de condiții favorabile, O.R.V.L.F. Criș s-a organizat, aplicînd indicațiile departamentului tutelar. În raion, revine un centru de valorificare la șase cooperative agricole cultivatoare de legume pe bază de contract. O rețea de 24 de puncte de valorificare, încadrate în general cu achizitori sezonieri, plătiți în funcție de volumul operațiilor, asigură preluarea legumelor produse în gospodăriile populației. **Deasa țesătură a rețelei de centre și puncte de valorificare s-a dovedit inspirată și sub raportul rentabilității, beneficiile previzibile sînt cu cel puțin 55 la sută superioare celor de anul trecut.**

Lucrătorii oficiului și consiliile de conducere ale cooperativelor agricole își apreciază cu luciditate realizările, dar consideră că ele nu reflectă încă potențialul real al unităților. Cît se poate de adevărat! Se irosesc mari posibilități la nivelul fiecărei verigi, începînd cu Agrosemul, care a difuzat sămînța de roșii, gulioare, varză, în parte necorespunzătoare, continuînd cu baza de aprovizionare care n-a izbutit să procure rafie sau alt material pentru legat și sfîrșind cu unii cooperatori care mai „scapă" produse de calitate slabă printre legumele de export, obligînd centrele de valorificare la cheltuieli suplimentare cu resortarea.

Principalele minusuri se sesizează însă la nivelul unor unități de producție. **Cooperativele agricole din Grăniceri, Vînători, Siclău, Pilul, Avram Iancu n-au plantat tomatele, ardeiul și vinetele pe întreaga suprafață prevăzută, iar cele din Zărand, Grăniceri, Sîntea Mare au pierdut momentul optim al executării unor lucrări. La Nădab și Olari, surselе de apă au secat și pînă să se caute și să se amenajeze noi surse, udarea culturilor legumicole a fost suspendată.** Aceasta s-a întîmplat, se înțelege, în perioada cea mai critică. La toate acestea se adaugă și atacul unor boli și dăunători, necombătuți la timp care, la vinete în special, au dijmuit o însemnată parte din recoltă. **Neajunsurile enumerate fac ca în condițiile depășirii planului global să existe totuși sortimente de legume care se vor prelua în cantități mai mici decît cele prevăzute.** Între acestea se numără — după aprecierea O.R.V.L.F. — ardeiul gras, ardeiul gogoșar și vinetele. Înclinăm să credem că este periclitată realizarea planului și la roșiile și varza de toamnă, iar la țelină și morcovi se vor ivi dificultăți sub aspectul calității. Morcovi cu adevărat frumoși are numai cooperativa din Sîntana, singura care i-a cultivat în sistem irigat și care obține, din această cauză, circa șapte vagoane de rădăcini la hectar.

Ce se mai poate întreprinde acum pentru a se înlătura sau măcar a se reduce la minimum consecințele unor defecțiuni care au acționat în timpul semănării, plantării și vegetației culturilor legumicole? I. Bortiș, președintele cooperativei din Comlăuș, susține — și se pare că are dreptate — că **aceeași cultură de ardei dă și 15 și 18 tone de legume la hectar. Depinde de cine o culege.** În concluzie, el propune o recoltare atentă care să aducă cel puțin o tonă de produse în plus la hectarul cultivat cu legume. Dacă după recoltare produsele vor căpăta destinația potrivită stării fiecăruia, ajungînd la consumatori fără deprecieri, se va obține, practic, un plus de legume prin eliminarea ori reducerea acelor pierderi socotite inevitabile.

Acest „dacă" nu se realizează însă întotdeauna în raionul Criș. Am dat în depozitul de la centrul raional peste ardei care, recoltați de cîteva zile, începuseră să se strice. E drept că muncitoarele de la centrul de prelucrare sortau ardeiul bucată cu bucată, îndepărtînd nu exemplarele, ci numai părțile stricate. Dar de ce nu s-a făcut operația asta mai devreme, cînd ardeiul ar fi fost stricat într-un procent mai mic sau deloc?

Tot în depozitul amintit se găseau ioia trecută roșii în curs de descompunere care așteptau de șase zile să li se stabilească destinația. Alături, în schimb, la centrul de prelucrare, se puteau vedea tomate din soiul Aurora, numai bune pentru consum în stare proaspătă. Ajunseseră acolo, firește, nu pentru a fi prelucrate, ci din întîmplare.

Unele cooperative obișnuiesc să tărăgăneze ducerea legumelor la depozite cîte o zi, două, după recoltare. Cooperativa din Pădureni, bunăoară, a venit la depozit joi seara cu o căruță de ardei culeș miercuri înainte de prînz. În plus, produsul nu a fost transportat în lădițe tip, ci în coșuri mari de nuiele, așa că a sosit la depozit și veștejit și deformat.

Lichidarea acestor deficiențe, conjugată cu efortul cooperativelor agricole de a recolta totul, fiecare legumă putînd găsi întrebuințare, constituie una din căile de sporire a cantităților de legume intrate în fondul de stat pentru consumul intern și pentru export. Totodată nu trebuie ignorate nici gospodăriile populației. Acestea au livrat aproape 1 000 de tone de roșii timpurii pentru export și e de presupus că locul tomatelor a fost luat în grădini de legumele tîrzii care sînt, de asemenea, disponibile în parte pentru vînzare.

Pentru toate aceste treburi n-a mai rămas însă decît foarte puțin timp. Ploile frecvente din ultimele zile și volumul mare al lucrărilor din această perioadă au încetinit deja volumul recoltărilor la unele produse. Există pericolul ca ele să depășească maturitatea comercială sau, fapt și mai grav, să fie prinse în cîmp de brumele timpurii care, în raionul Criș, se ivesc, de regulă, în jurul datei de 10 octombrie. Tot ce nu rezistă la brume și nu poate fi protejat trebuie recoltat pînă atunci.

M. CALIANU

RAID-ANCHETĂ

în raionul Criș

Cultura zmeurului — o importantă sursă de venituri

În cooperativa agricolă de producție din comuna Gornetu-Cuib, cultura zmeurului valorifică atît condiții pedoclimatice favorabile, cît și o veche tradiție a locuitorilor de aici.

Prima plantație de zmeur am înființat-o — pe o suprafață de 16 hectare — în urmă cu patru ani. Din capul locului ne-am gîndit la perspectivele extinderii culturii, așa încît această primă plantație a fost inclusă într-un masiv de 38 hectare de plantație comercială de zmeur, masiv care ulterior s-a realizat.

Terenul repartizat culturii de zmeur este situat pe un deal cu pante uniforme, orientate în general spre sud; solul este de tip podzolic, sărac în humus și slab aprovizionat cu fosfor și potasiu, avînd pH-ul cuprins între 5—6,4. Întrucît în zona în care ne aflăm precipitațiile sînt corespunzător repartizate pe perioada unui an, nu este necesară irigarea culturii.

La înființarea plantației, avînd în vedere și caracterul ei de masiv comercial, am respectat recomandările tehnice cu privire la trasarea drumurilor, parcelarea, pregătirea și fertilizarea terenului, executarea lucrărilor pentru combaterea eroziunii solului etc.

În funcție de condițiile concrete, am utilizat următoarele distanțe de plantare: 1,80 m între rînduri și 0,50 m pe rînd, fiind necesari, în acest caz, 11 000 de drajoni la hectar. Pentru majoritatea suprafeței, sistemul de cultură este cel în benzi. Numai pe o suprafață redusă am plantat zmeurul în cuiburi. La cultura în benzi, sistemul de susținere este spalierul, iar cultura în cuiburi este susținută pe araci.

În plantația noastră de zmeur predomină soiurile „Malboro" — pe 21 hectare și „Rubin" — pe 10 hectare. Sînt soiuri valoroase care ne-au asigurat în fiecare an producții superioare. De la „Malboro" am recoltat anul trecut, cînd plantația era în al treilea an, 4215 kg de zmeur la hectar, iar în acest an producția a ajuns la 5 584 kg. Cea mai mare parte din recolta obținută o valorificăm, în condiții avantajoase, la export. Este edificator, în acest sens, exemplul anului trecut cînd cele 20 de hectare de zmeur pe rod, care reprezintă numai 1,4 la sută din suprafața agricolă a cooperativei, ne-au asigurat 25 la sută din veniturile bănești totale.

În acest an, producția medie la hectar a fost depășită cu 2 084 kg, realizîndu-se astfel venituri bănești de 764 113 lei, ceea ce reprezintă 39 la sută din venitul total.

În afară de producția principală, în fiecare an valorificăm de la cultura de zmeur și producția secundară — drajonii. Conform datelor ultimilor doi ani, valoarea producției globale la hectarul cultivat cu zmeur este de 34 181 de lei (31 556 de lei din producția principală și 2 625 de lei din producția secundară). Din aceasta, scăzîndu-se cheltuielile efectuate pentru întreținerea culturii, cît și cota anuală de amortizare — care împreună se ridică la 10 200 de lei — rămîn, venit net, 23 191 de lei la hectar. Înainte de amenajarea și plantarea cu zmeur, terenul respectiv asigura o producție a cărei valoare netă nu depășea 1 000 de lei la hectar. Diferența este elocventă.

Cultura de zmeur este importantă pentru noi atît din punct de vedere economic, cît și din punct de vedere al utilizării forței de muncă practic inactivă — copii de vîrstă școlară și bătrîni, care pot fi folosiți la recoltare. Din cele 350—400 de zile muncă necesare la hectar, pentru recoltarea producției se folosesc 200—240 de zile-muncă. Începînd din luna martie și pînă în prima decadă a lunii iunie, sînt necesare permanent 2—3 brațe de muncă la hectar. În perioada recoltării — cuprinsă între decada a doua a lunii iunie și a treia a lunii iulie — numărul de brațe necesare zilnic la hectar crește la 6—8.

Ing. Eugen BĂDICU
de la cooperativa agricolă de producție din comuna Gornetu-Cuib, regiunea Ploiești

M-am săturat de fîn mucegăit!

Desen de Nic. NICOLAESCU

NOTĂ

Roșii și ceapă la gunoi

Procesul verbal abundă de cifre: cantități, numere de vagon, de telegrame, de acte de constatare și de reconstatare. Din loc în loc, o frază care se repetă și pe care o redăm întocmai: „în prezența delegatului, produsele au fost încărcate în căruța O.R.V.L.F. Lugoj și transportate... la rîul Timiș în punctul unde se aruncă gunoaiele". Ce urmează e lesne de ghicit. Mai greu de presupus e rostul celor trei puncte care întrerup citatul. Ele sînt puse în locul numărului curselor necesare pentru a transporta la gunoi produsele. Unele din produsele stricate au încăput într-o singură căruță, pentru altele a fost nevoie să se facă două drumuri sau mai multe.

Vinovat de această situație este O.R.V.L.E. Sînnicolau Mare și îndeosebi recepționerul F. Bartole de la punctul de valorificare Lenauheim care au trimis oficiului din Lugoj roșii, ardei gras, ardei gogoșar și ceapă de o calitate ce făcea legumele respective neutilizabile. Însuși furnizorul, chemat la fața locului, n-a putut alege din 4 300 kg de roșii decît 485 kg. Și acestea sub stas. Pierderi similare s-au înregistrat și la celelalte produse.

Furnizorul s-a declarat de acord cu constatarea că produsele sale sînt nefolosibile, s-a învoit să fie aruncate și s-a întors la Lenauheim. Ce credeți că a făcut mai întîi F. Bartole, după ce s-a înapoiat acasă? A decontat cheltuielile de deplasare. Nu s-a îndurat omul să meargă la Lugoj, pentru a arunca legumele pe banii lui. S-a gîndit, probabil, că unde se aruncă mîl, nu contează suta. Părerea I.R.V.L.F. Banat rămîne abia să o aflăm.

C. M.

COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE!

Decoletați rădăcinile de sfeclă de zahăr printr-o tăietură orizontală la nivelul ultimelor urme ale frunzelor căzute.

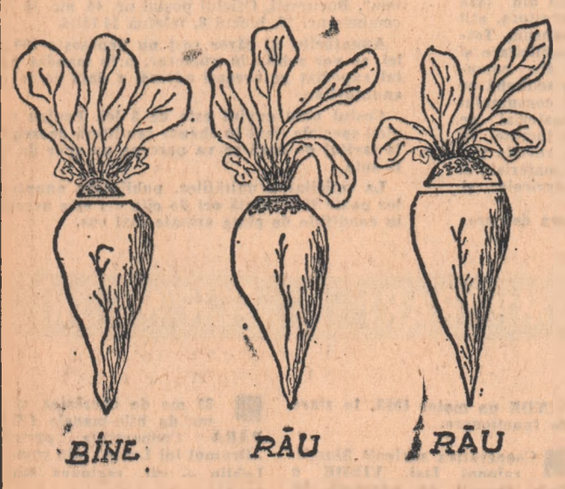

Rădăcinile bine decoletate vă sporesc veniturile cu peste 2 000 lei la hectar, evitîndu-se pierderile de recoltă, și nu provoacă greutăți în fabricație prin folosirea coletelor la prelucrare.

AMELIO-RAREA SOLURILOR

O cultură de iarbă de Sudan, bine încheiată, care a dat la Ruşeţu o producţie de peste 25 000 kg de masă verde la hectar.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU CEREALE ŞI PLANTE TEHNICE FUNDULEA

Ţine concurs la 16 octombrie 1967, pentru ocuparea unui post de cercetător ştiinţific, la Laboratorul de ameliorarea plantelor de la Staţiunea experimentală Turda.

Condiţiile de participare la concurs sînt publicate în Buletinul Oficial, partea a III-a, nr. 128 din 1 septembrie 1967.

Înscrierile la concurs se primesc pînă la data de 2 octombrie 1967, la Secretariatul ştiinţific al institutului, în Bucureşti, b-dul Mărăşti nr. 61, raionul 30 Decembrie, telefon 18.36.44, unde pot fi consultate regulamentul şi tematica concursului.

SALINE şi ALCALICE

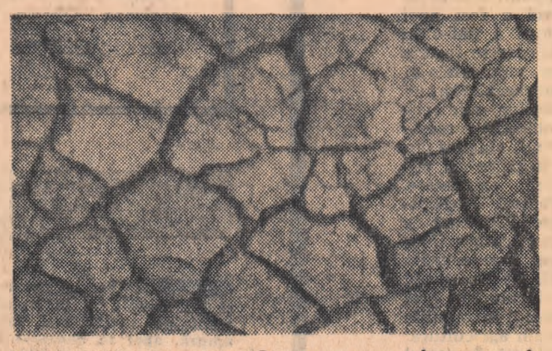

Pe un asemenea solonceac, agricultura devine o imposibilitate.

Calitate primă de export, datorită tratamentului cu

ORTHOCID 50

- Combatere sigură a rapănului, chiar şi în anii cu atac extrem.
- Fructe cu coajă netedă, frumoase şi durabile.

Orthocid 50 este fungicidul cel mai bine suportat de plante şi oameni, care a fost aplicat cu succes în toate regiunile europene care produc fructe de calitate.

Produs de Chemia – Wien

Arăturile adînci, fără întoarcerea brazdei, pregătesc pătrunderea apei.

Cunoscute sub denumirea generală de sărături, solurile saline şi alcalice ocupă în ţara noastră circa 400 000 de hectare. Delimitarea în **saline** şi **alcalice** are la bază geneza acestor soluri, conţinutul şi compoziţia sărurilor, ca şi măsurile ameliorative necesare pentru îmbunătăţirea însuşirilor lor.

În cele ce urmează vom prezenta, pe scurt, principalele probleme ale ameliorării solurilor saline şi alcalice. Pentru elucidarea lor au fost întreprinse timp de mai mulţi ani studii şi cercetări la centrele experimentale de la Ruşeţu, Smeeni şi Batogu. Efectuate pe soluri saline şi alcalice cu condiţii ameliorative dintre cele mai defectuoase şi pe suprafeţe mari, aceste cercetări au permis obţinerea de rezultate a căror aplicare directă în producţie este pe deplin posibilă.

Măsurile sînt complexe

Acţiunea de punere în valoare a solurilor de care ne ocupăm se desfăşoară, de fapt, în două etape.

În prima, cînd se execută ameliorarea propriu-zisă, scopul urmărit este desalinizarea solului şi demineralizarea apelor freatice. El se atinge treptat: întîi prin desalinizarea stratului fiziologic al solului şi numai o uşoară demineralizare a apelor freatice, urmează apoi desalinizarea subsolului pînă la adîncimea drenurilor şi demineralizarea totală a apelor freatice, ajungîndu-se, în final, la desalinizarea subsolului şi sub adîncimea drenurilor. În cea de a doua perioadă, terenul astfel ameliorat este supus unei exploatări agricole intensive.

Din complexul măsurilor de ameliorare fac parte: lucrările hidrotehnice, cele de îmbunătăţiri funciare, măsuri agrofizice, agrochimice şi biologice.

Destinate creării suportului necesar pentru trecerea la ameliorarea propriu-zisă, lucrările hidrotehnice reprezintă punctul de plecare. Scopul lor este de a intensifica şi îmbunătăţi drenajul zonei supuse ameliorării. Se poate realiza acest lucru în primul rînd prin rectificarea şi adîncirea albiei riurilor care străbat aceste zone. Este interesată la astfel de lucrări, de pildă, Valea Călmăţuiului, în prezent foarte meandrată şi colmatată.

Îmbunătăţirea drenajului este condiţionată şi de modul de colectare şi evacuare a apelor, care, pe solurile saline şi alcalice, cu permeabilitate foarte scăzută, stagnează la suprafaţă în perioadele cu precipitaţii bogate. În lipsa unui sistem de drenare, apele stagnate erodează orizontul eluvial, eroziunea fiind cu atît mai puternică cu cît e mai îndelungată stagnarea.

În sfîrşit, în rîndul lucrărilor hidrotehnice se numără şi cele menite să asigure apa dulce necesară efectuării spălărilor şi apoi, în perioada de exploatare intensivă a irigaţiilor. Importanţa creării acestor rezerve iese mai bine în evidenţă dacă se ţine seama că pentru ameliorarea pe această cale a unui hectar sînt necesari, în medie, 30 000—40 000 m³ de apă dulce.

Pe lîngă lucrările hidrotehnice şi în complex cu ele, cercetările efectuate în ţara noastră pentru ameliorarea solurilor saline şi alcalice au pus în evidenţă rolul pozitiv al unor lucrări speciale de îmbunătăţiri funciare: drenajul, nivelarea, spălarea, irigaţia.

Experienţele de pînă acum au arătat că, în condiţiile ţării noastre, pe terenurile neomogene şi cu straturi nisipoase în adîncime, **drenajul** deschis nu dă rezultatele dorite, deoarece pe aceste soluri, neexistînd suficientă stabilitate, prăbuşirile frecvente ale taluzurilor îngreunează funcţionarea canalelor. Pe terenurile omogene, lucrările de drenaj deschis sînt însă indicate în zonele lipsite de apă dulce, tocmai pentru realizarea unei rezerve de apă în vederea aplicării spălării şi irigaţiei. Lucrările efectuate la Centrul experimental Ruşeţu au arătat că, prin pomparea şi evacuarea continuă a apelor mineralizate din canalul de drenaj deschis, s-a realizat într-o perioadă de 3 ani o scădere simţitoare a gradului de mineralizării apelor freatice: apele care iniţial aveau un grad de mineralizare cuprins între 7—8 g/l au fost înlocuite cu ape sălcii, cu mineralizarea cuprinsă între 1,2—1,8 g/l. Aceste ape s-au folosit cu succes la spălare. A dat rezultate mai bune drenajul închis, cu tuburi de ceramică îngropate la adîncimea la care e situat stratul permeabil; în condiţiile Cîmpiei Române, e vorba de adîncimea de 1,5—2 m. Distanţa dintre drenuri se stabileşte în funcţie de adîncimea de drenaj, de celelalte caracteristici ale solului şi subsolului şi de parametrii hidrogeologici.

Uniformizarea solurilor de care ne ocupăm, în ceea ce priveşte fertilizarea şi posibilităţile de infiltrare a apei, se asigură prin nivelare. Pentru realizarea acesteia s-au dovedit necesare întîi lucrări de afinare adîncă, cu cizelul sau scarificatorul începînd de la 10—15 cm şi, treptat, pînă la 30—35 cm adîncime, urmate de lucrările de modelare a suprafeţei, cu buldozere, screperul sau cupa screper tractate de tractor. (Modelarea suprafeţei constă în aducerea pămîntului din locurile ridicate în locurile depresionare).

Din experienţele efectuate la Ruşeţu a rezultat că, în cazul cînd denivelările sînt mai mari de 50—60 cm şi ocupă întinderi mari, pentru evitarea aducerii la suprafaţă de straturi de sol nehumifere din adîncime, sărace în substanţe fertilizante, este indicat să se aducă pămînt cu screperul din locuri special alese, din afara suprafeţei de amenajat. În timpul efectuării nivelării se execută şi diguleţele pentru fondurile de spălare. Abia după afinare şi modelare, urmează nivelarea propriu-zisă.

Îndepărtarea sărurilor nocive din sol şi din apa freatică se asigură prin spălare. În complex cu alte lucrări — amendare, drenaj etc. — spălarea duce la înlocuirea sodiului din complexul adsorbtiv, cu calciu. Aplicată la Ruşeţu, Smeeni şi Batogu, metoda a permis elaborarea cîtorva indicaţii: suprafaţa optimă a parcelelor de spălare e de 2 500—10 000 mp (mai mică atunci cînd terenul prezintă denivelări mari); parcela trebuie să fie perfect nivelată, solul mobilizat şi afînat, pentru a permite infiltrarea apei şi deci spălarea sărurilor. Normele de spălare depind de conţinutul de săruri: 5 000 m³/ha, la un conţinut de săruri sub 0,5 la sută, şi 20 000 m³/ha pe solurile cu 2—3 la sută săruri, aplicarea acestor cantităţi făcîndu-se fracţionat. Grosimea stratului de apă în parcela de spălare trebuie să fie de 20—30 cm, realizîndu-se o acoperire a bulgărilor. Mai mult nu e recomandabil, deoarece se pot forma valuri care deteriorează diguleţele ce delimitează parcelele de spălare.

La Ruşeţu, pe un soloneţ columnar, cu o normă de apă de 5 000 m³/ha, conţinutul de săruri pe adîncimea de 0—45 cm a fost micşorat aproape de 3 ori (reziduul mineral a scăzut de la 1 la sută la 0,36 la sută). Scăderile cele mai însemnate s-au înregistrat pe adîncimea de 0—15 cm (de la 0,840 la sută la 0,273 la sută) şi 15—30 cm (de la 0,990 la sută la 0,268 la sută).

După o a doua spălare s-au înregistrat scăderi şi mai accentuate. Cu două norme de spălare de 10 000 m³/ha, cantitatea de săruri solubile din solonceacuri-soloneţuri a scăzut, pe primii 60 cm, de la 1,34 la sută la 0,39 la sută. Pînă la adîncimea drenurilor de ceramică (180 cm), sărurile solubile au scăzut de la 0,90 la 0,40 la sută.

Cultivînd aceste terenuri cu iarbă de Sudan s-au obţinut cantităţi mari de masă verde: 19 681 kg/ha în cazul spălării cu 5 000 m³/ha, 22 725 kg/ha la o normă de spălare de 7 500 m³/ha, 25 011 kg/ha cînd s-a aplicat spălarea cu 10 000 m³ apă/ha. Pe suprafaţa neameliorată în acest fel, cultura s-a compromis.

După efectuarea celei de a doua spălări cu apă, anul acesta, pe varianta de drenaj susmenţionată s-a semănat porumb (H.D.208), plantă, de altfel, sensibilă la salinitate, dar care s-a dezvoltat foarte bine, recolta fiind apreciată la 2 000 — 3 500 kg/ha.

Pe solurile saline şi alcalice un important rol ameliorativ îl are şi irigaţia. Ea contribuie la diluarea soluţiei solului şi asigură un curent de apă descendent, contribuind la îndepărtarea parţială a sărurilor din stratul superior al solului.

În perioada ameliorării solurilor, cînd permeabilitatea lor e încă foarte scăzută, este indicată folosirea unor aspersoare cu debite relativ mici şi cu un grad de pulverizare al apei cît mai fin. La centrele noastre experimentale s-a evidenţiat, de asemenea, necesitatea aplicării udărilor numai noaptea şi afînării suprafeţei solului la 2—3 zile după irigare, în scopul micşorării posibilităţii de resalinizare.

Îşi spun cuvîntul măsurile agrofizice şi agrochimice

Aceasta este o altă cale prin care se poate asigura ameliorarea solurilor de care ne ocupăm. **Dintre aceste lucrări, experienţele au demonstrat eficienţa drenajului cîrtiţă, a arăturilor fără întoarcerea brazdei, a tratării solului cu substanţe agregante (Araceт S.F., Crilium) menite să structureze solul.**

Rolul drenajului cîrtiţă este de a uşura pătrunderea apei pe folia de tăiere şi a asigura, astfel, spălarea sărurilor din sol. Executat la adîncimi care se stabilesc în funcţie de condiţiile ameliorative ale solului şi suprapus pe reţeaua de drenuri din profunzime, drenajul cîrtiţă grăbeşte desalinizarea stratului fiziologic al solului.

Întrucît arăturile, ca mijloc ameliorativ, sînt la îndemîna unităţilor agricole, devin necesare cîteva precizări. În prima etapă de ameliorare sînt indicate arături adînci fără întoarcerea brazdei. La Ruşeţu, cantitatea de apă infiltrată şi viteza de infiltraţie au crescut cu adîncimea arăturii. Spălările cu norme de 10 000—15 000 m³/ha aplicate pe soluri neafînate au durat din octombrie 1965 pînă în iulie 1966. În toamna anului 1966, cînd s-au făcut drenuri cîrtiţă la 2 m între ele şi la 40—45 cm adîncime şi apoi arături adînci la 30—35 cm, lucrările de spălare, cu aceleaşi norme, s-au încheiat în două luni. În ultima parte a perioadei de ameliorare, cînd nu mai există pericolul aducerii la suprafaţă a sărurilor, se pot aplica arături cu subsolaj şi, mai tîrziu, arături cu întoarcerea brazdei (recomandate înainte de prima spălare).

Ameliorarea solurilor saline şi alcalice comportă şi măsuri agrochimice, principale fiind amendarea şi fertilizarea solurilor.

Se poate afirma că fără folosirea amendamentelor nu este posibilă ameliorarea. Pe solurile **saline**, amendarea se face preventiv, pentru evitarea înrăutăţirii însuşirilor hidrofizice sub influenţa spălării. Pe soiurile alcalice, amendamentele aplicate imediat după nivelare, dar înaintea lucrărilor de drenaj cîrtiţă şi afinare, sînt obligatorii pentru înlocuirea sodiului în complexul adsorbtiv cu calciul. Cele mai bune rezultate pe solurile saline şi alcalice le dau fosfoghipsul, sulful, praful de lignit, spuma de defecaţie, clorura de calciu. În ceea ce priveşte **fertilizarea**, se folosesc îngrăşămintele pe bază de azot — în primul rînd sulfat de amoniu — 60—120 kg substanţă activă la hectar. În cazul amendării cu fosfoghips, îngrăşămintele cu fosfor nu sînt necesare.

O verigă de valorificare a solurilor saline şi alcalice o constituie şi măsurile biologice. În regim natural, pe solurile cu condiţii mai bune situate în afara sistemelor de îmbunătăţiri funciare e necesară extinderea culturilor furajere, care au toleranţă ridicată la salinitate. În cadrul sistemelor de îmbunătăţiri funciare, sortimentul plantelor trebuie schimbat pe măsură ce se realizează ameliorarea solurilor. Ordinea succesivă a culturilor — demonstrată la Ruşeţu — este: iarba de Sudan, sorg pentru masă verde, sulfină, orz de toamnă, sfeclă de zahăr, lucernă şi porumb.

Aplicînd complexul de lucrări sus-menţionat, la centrele experimentale Ruşeţu, Smeeni şi Batogu s-a reuşit ca, în decurs de doi ani, să se asigure ameliorarea parţială a solurilor (din literatura de specialitate reiese că perioada de ameliorare se prelungeşte la 4—6 ani).

Astfel, la Ruşeţu, în cazul unei variante unde s-a aplicat drenaj cu tuburi de ceramică la 1,80 m adîncime şi la 20 m distanţă între ele, s-a reuşit ca, prin două spălări de 5 000—15 000 m³/ha, să se îmbunătăţească starea fizico-chimică şi biologică a solurilor. Coloanele soloneţurilor şi bulgării mari, compacţi, caracteristici au fost distruşi, solul căpătînd o structură mărunţită şi devenind afînat; a crescut capacitatea de infiltrare a apei în sol, precum şi rezerva de apă utilă care poate fi folosită de plante. În răstimp de doi ani, pe locurile unde înainte de ameliorare creşteau Salicornia herbacee, Suaeda maritima şi Obione verrucosa, astăzi este o cultură încheiată de porumb.

În perspectivă

În etapa actuală de extindere a irigaţiilor, o deosebită importanţă o reprezintă nu numai ameliorarea solurilor care sînt în prezent saline şi alcalice, ci şi prevenirea degradării solurilor prin salinizare şi alcalizare secundară, în sistemele irigate. Acest deziderat se poate realiza pe două căi:

— practicarea unei agriculturi raţionale, în care accentul să se pună pe bilanţul apei pe teritoriul respectiv;

— desalinizarea solurilor şi demineralizarea apelor freatice şi în primul rînd a masivelor cu soluri saline şi alcalice din cadrul sistemelor de irigaţie.

Solurile saline şi alcalice din luncile riurilor, din cadrul sistemelor de irigaţii pot fi folosite ca orezării, în condiţiile asigurării unui sistem de drenare.

Dr. ing. Gheorghe SANDU
şef de laborator

Ing. Ion SAVU
cercetător principal la Institutul de cercetări pentru îmbunătăţiri funciare şi pedologie

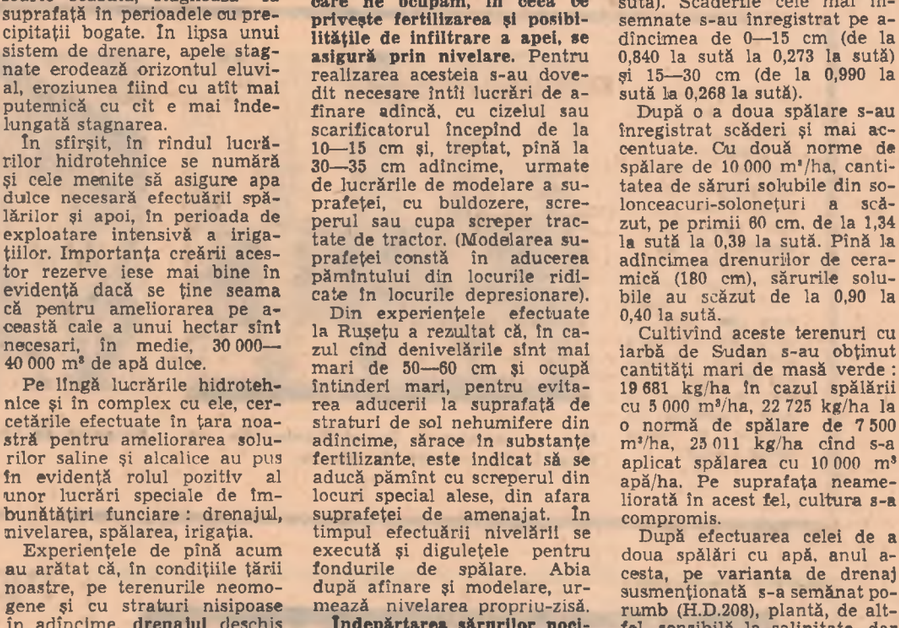

Nu sînt orezării, ci parcelele de spălare de la Centrul experimental Ruşeţu.

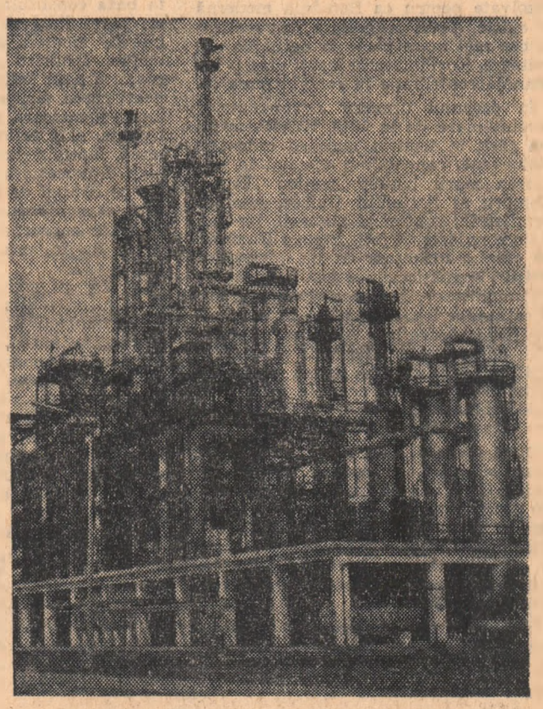

COMBINATUL CHIMIC BORZEŞTI

Raionul Tg. Ocna
Regiunea Bacău
Telefon 1200—1201—1202
(Centrala oraş Gh. Gheorghiu-Dej)

LIVREAZĂ FĂRĂ REPARTIŢIE INSECTO-FUNGICIDUL F. B. 7

Folosit pentru combaterea SIMULTANĂ a mălurii grîului şi a gîndacului ghebos (Zabrus) prin tratarea semînţelor de grîu cu o doză de 250 GRAME LA 100 KILOGRAME SĂMÎNŢĂ

Utilizarea produsului F.B. 7 asigură:
— Protecţia culturilor tratate
— Prevenirea infecţiei de mălură şi a atacului larvelor gîndacului ghebos, prin efectuarea unui singur tratament
— Preţ redus al tratamentului; costul produsului necesar pentru un hectar este de 35 lei.

Produsul F.B. 7 este avizat de comisia interdepartamentală pentru omologarea produselor fitofarmaceutice — cu nr. 315 din 29 iulie 1966.

MIHAIL KOGĂLNICEANU

Personalitate dominantă în istoria României moderne, fiind unul dintre făuritorii ei, Mihail Kogălniceanu se impune în perspectiva istoriei ca una din figurile cele mai de seamă ale trecutului poporului nostru. Trăind marile momente ale istoriei României din secolul al XIX-lea, revoluția de la 1848, formarea statului național în 1859 și cucerirea independenței în 1877, Kogălniceanu s-a legat prin fapta sa de aceste momente cruciale ale procesului de constituire a statului modern român. De o inteligență strălucită, animat de un patriotism fierbinte, dotat cu un simț politic rar întîlnit și cu o capacitate de orientare practică în problemele ce se puneau, Kogălniceanu a adus o prețioasă contribuție la progresul poporului său. Kogălniceanu s-a arătat, totodată, adînc preocupat de problemele economice, fiind el însuși unul dintre întemeietorii industriei moderne românești.

Născut la 6 septembrie 1817 la Iași, Kogălniceanu a fost trimis în 1834, după studii efectuate în țară, la Luneville, iar apoi în 1835 la Berlin, unde și-a desăvîrșit pregătirea intelectuală. Reîntors în țară în 1838, el s-a arătat de la început hotărît să lupte împotriva rînduielilor feudale, pentru înlăturarea acestora și instaurarea noii orînduiri moderne. Cărturar distins — la numai 20 de ani, scrisese și tipărise în limbi de circulație europeană lucrări consacrate limbii, literaturii și istoriei patriei sale.

Kogălniceanu a dat întreaga însemnătate creării unei prese culturale înaintate. **„Dacia Literară" „Arhiva românească"** și îndeosebi **„Propășirea"** — periodice înființate și redactate în cea mai mare parte de Kogălniceanu — au adus o prețioasă contribuție atît la procesul de dezvoltare a culturii naționale, cît și la acela de eliberare a poporului român.

În timpul revoluției din 1848, Mihail Kogălniceanu a fost în mod firesc una din figurile ei centrale. Întocmind cel mai amplu program al revoluționarilor — **Dorințele Partidei Naționale în Moldova** — el a abordat cu competență, simț patriotic și multă luciditate ansamblul de probleme ce se impuneau a fi rezolvate pentru ca România modernă să existe. Acest program a fost realizat în cea mai mare parte în deceniile următoare, Kogălniceanu însuși dînd o însemnată contribuție la concretizarea sa.

În deceniul următor evenimentelor revoluționare de la 1848, Kogălniceanu s-a găsit în fruntea mișcării unioniste moldovene, contribuind eficient la cîștigarea marii bătălii pentru Unire. Membru al Societății Unirea, apoi al Comitetului central al mișcării, iar mai înainte redactorul foii **„Steaua Dunării"** pe care o înființase ca un **„jurnal al Unirii"**, Kogălniceanu a fost îndrumătorul unioniștilor, principalul organizator al acțiunilor lor, combătînd cu dîrzenie uneltirile separatiste. Membru al Adunării ad-hoc, el a intervenit cu competență în cele mai de seamă probleme dezbătute în sînul acesteia și a fost îndeosebi în aceasta unul din cei mai puternici susținători ai cauzei Unirii.

După alegerea lui Alexandru Ioan Cuza, Mihail Kogălniceanu apare alături de Cuza una dintre figurile centrale ale procesului de constituire și consolidare a statului român modern. Kogălniceanu și-a legat numele de secularizare, de organizarea învățămîntului, a justiției, a armatei și îndeosebi de legea rurală din 1864.

Încă din timpul studiilor sale la Berlin, în scrisorile trimise în țară surorilor sale, Kogălniceanu a deplîns starea țărănimii din patria sa și s-a arătat ca un partizan înflăcărat al remedierii situației în care să găseau locuitorii satelor. Pentru înlăturarea relațiilor feudale în agricultură și pentru înzestrarea țăranilor cu pămîntul pe care ei îl lucrau, Kogălniceanu a luptat neobosit timp de trei decenii. A fost firesc ca acest crez al vieții sale să-l înscrie în **Dorințele Partidei Naționale în Moldova** și tot așa de firesc a fost ca luptătorul pentru Unire, Kogălniceanu, să fie totodată un înflăcărat luptător pentru schimbarea stării de lucruri existentă la sate.

Legînd nemijlocit cauza formării și organizării statului național modern de rezolvarea problemei țărănești, el s-a manifestat în acest sens cu deosebită vigoare în cursul dezbaterilor Adunării ad-hoc din 1857 și apoi în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza. Memorabil a rămas discursul de înaltă ținută științifică și patriotică pe care Kogălniceanu l-a rostit în Adunarea României în 1862, combătînd un proiect de lege al reacțiunii conservatoare. Și mai însemnată a fost apoi lupta îndîrjită pe care el a dat-o în cursul anului 1864 — și care se înscrie în viața sa ca unul din momentele ei dominante — pentru realizarea reformei agrare în sensul vederilor sale corespunzînd în mod obiectiv necesităților societății și fiind singura în măsură de a satisface, în parte cel puțin, năzuințele țărănimii exploatate. Pentru înfăptuirea reformei, Kogălniceanu a recurs cu energie la lovitura de stat de la 2 mai 1864 prin care a înlăturat opoziția ce-i făcea majoritatea reacționară a Adunării. Legea rurală din 14 august 1864 a încununat apoi străduințele sale, în temeiul ei relațiile feudale fiind înlăturate din agricultură, iar țărănimea împroprietărită. În restul vieții sale, de cîte ori s-a pus problema agrară în dezbatere, îndeosebi în Parlament, Kogălniceanu s-a arătat constant și consecvent apărătorul țăranilor.

Dar cel care fusese prezent în evenimentele revoluționare de la 1848 și care fusese unul dintre făuritorii Unirii și, totodată, unul dintre cei mai de seamă autori ai reformelor care au stat la baza constituirii României moderne, nu putea lipsi să-și dea contribuția la marele moment al cuceririi Independenței. Ministru de externe, Kogălniceanu a avut satisfacția de a proclama neatîrnarea țării sale la 9 mai 1877. În lunile următoare, printr-o neobosită activitate, el a acționat pentru recunoașterea faptului împlinit, susținînd pe plan diplomatic lupta și jertfele oștenilor pe cîmpul de luptă. În vara anului 1878, el a impresionat pe reprezentanții puterilor europene, strînși în Congresul de la Berlin, prin prestanța și patriotismul său.

Paralel cu acțiunea pe plan politic, Kogălniceanu și-a continuat activitatea pe tărîmul culturii, avînd cinstea de a fi ales trei ani la rînd ca președinte al Academiei Române. După o viață pusă în slujba patriei și a poporului său, Kogălniceanu s-a sfîrșit la 20 iunie 1891, pe masa de operație, la Paris. Personalitate strălucită, patriot înflăcărat Kogălniceanu a rămas în conștiința poporului său ca unul dintre marii săi înaintași, demn de a fi cinstit și prețuit pentru însemnata contribuție dată la constituirea României moderne.

Dan BERINDEI
cercetător principal la Institutul de Istorie „Nicolae Iorga" al Academiei

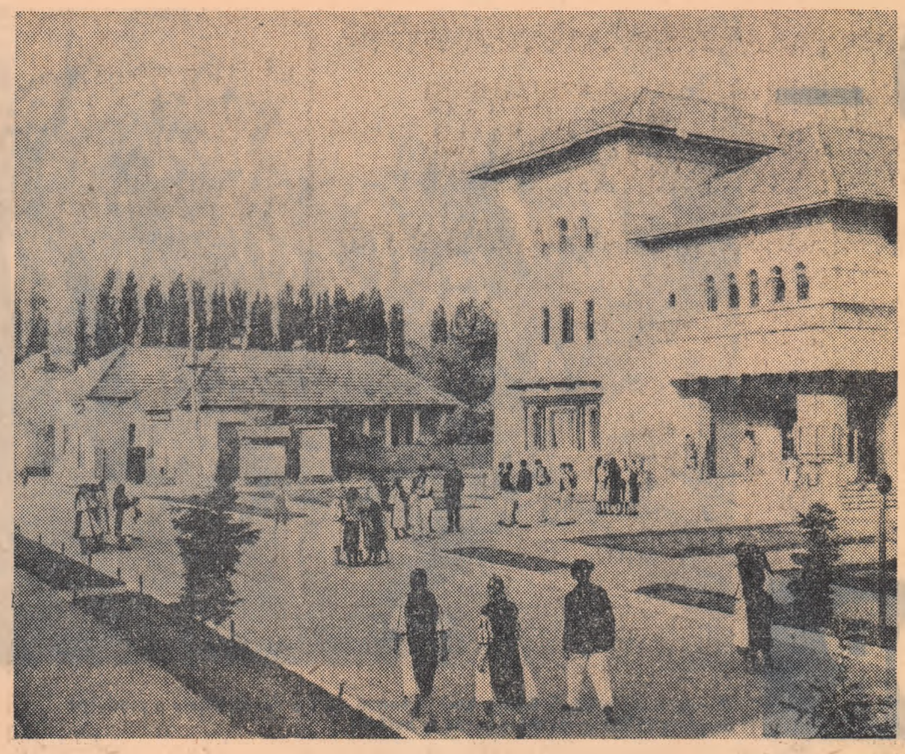

Pe una din străzile comunei Novaci, regiunea Oltenia.
Foto: AGERPRES

URMĂRILE ALCOOLISMULUI

SFATUL MEDICULUI

Veselia zgomotoasă și dezordonată a bețivului întîlnit pe stradă mai întîi te amuză, apoi te dezgustă, întocmai ca un personaj dintr-o comedie de slabă factură.

În localuri, oamenii ocolesc scandalurile provocate de un om beat. În unele familii se petrec regretabile drame sociale: bărbatul beat lovește cu furie oarbă tot ce întîlnește în cale: soția, copilul, farfuriile, obiectele casnice. Pe urmă, deobicei, el adoarme buștean, împrăștiind în jurul lui duhoarea acră și dezgustătoare a băuturii.

A doua zi, alcoolicul repetă cele din ajun, iresponsabil în aparență.

Băutura! Blestemată patimă! Cine răspunde de copiii bețivului, fără educație, hoinari, nehrăniți, dezorientați, pe care uneori nici societatea — oricît s-ar strădui — nu-i mai poate îndrepta? A cui este oare vina în accidentele grave de circulație, dacă nu a conducătorului care a băut înainte de a pleca la drum?

Experiența medicală ne demonstrează că mulți dintre bolnavii cronici de hepatită, ciroză, atrofii ale nervului optic, cei cu boli nervoase grave, sînt victime de netăgăduit ale abuzului de alcool.

Dar ce este în fond alcoolul? Știința a dovedit că e vorba de o substanță toxică cu acțiune foarte vătămătoare asupra sistemului nervos central și a întregului organism, o substanță care produce și o scădere simțitoare a capacității de muncă.

Boală dintre cele mai grave, intoxicația cu alcool are consecințe necondolelnice individuale și sociale.

Pericolul alcoolismului este dublu: în primul rînd alcoolul acționează asupra sistemului nervos central și asupra tuturor organele corpului, unde dezorganizează echilibrul funcțional normal. În al doilea rînd ca urmare a distrugerii metabolismelor se provoacă o autointoxicație gravă prin apariția unor substanțe toxice, care fac ca organele corpului să-și piardă capacitatea de selecționare, transformare și asimilare normală.

Este știut că obișnuința de a consuma alcool este greu de învins. În perioada inițială a bolii tulburările pot dispare fără urmă dacă omul își impune o renunțare strictă în a consuma alcool și respectă tratamentul indicat de medic. Dacă însă alcoolul este folosit în continuare, au loc tulburări grave în organism, alcoolismul se transformă în boală cronică. În asemenea caz, consecințele lui nu mai dispar chiar dacă se întrerupe consumul de alcool. Repetăm, tulburările doar se atenuează prin tratamente susținute.

Prin ce se caracterizează alcoolismul?

Mai întîi, apar semnele unei instabilități afective. Bolnavul este cuprins de o veselie nemotivată, ori, dimpotrivă, devine iritabil. Uneori rîde, cîntă, alteori este bănuitor, devine agresiv etc. Paralel cu aceste simptome se observă și modificări motorii: stări de agitație, gesticulări necontrolate, vorbire cu voce tare, rîs sgomotos sau chiar acte de brutalitate. Sînt și cazuri cînd în locul unui complex de euforie și agitație se poate remarca un fel de liniște mohorîtă, dezagreabilă, apoi, un somn adînc.

În general, după somn, alcoolicul nu-și amintește de cele întîmplate. La asemenea bolnav, memoria scade îngrijorător, posibilitatea de interpretare logică a lucrurilor și a faptelor se denaturează pînă la aceea că el inventează și face greșeli în orice domeniu. Alcoolicul devine suspicios, gelos și de aici neînțelegeri grave în viața de familie. El prezintă tremurături ale mîinilor, limbii, buzelor și ale întregului corp. În cazurile avansate ale intoxicației cu alcool apar semnele bolilor organice (gastrită, ciroză, polinevrite, avitaminoze etc).

Modificările psihice ale alcoolicului explică și comportarea lui în societate. Nu rare sînt cazurile cînd bețivii sînt găsiți înghețați pe drum, suferă accidente de circulație, se înnecă etc. Mai trebuie adăugat că viața celor care au leziuni cardiovasculare se află în grav pericol în cazul folosirii excesive a băuturilor. Trebuie reținut și faptul că degradarea psihică a bolnavului duce grabnic la excluderea lui din muncă, din familie, din societate.

Una dintre complicațiile grave ale alcoolismului este „delirium tremens". Criza nu apare în primii ani de alcoolism, ci mai tîrziu. Ea este favorizată de traumatisme uneori ușoare, de infecții, de beții prelungite. În asemenea cazuri, o perioadă de 2—3 zile de agitație, stări de frică anunță criza, care urmează cu întreaga ei complexitate de stări: tremurături generalizate, temperatură care poate urca pînă la 40 de grade, modificări ale cordului etc. Bolnavul se crede încolțit, devine tulburat, disperat, terorizat de halucinații vizuale, auditive, tactile. El are o comportare inegală, ceea ce dovedește că își trăiește aceste halucinații cu intensitatea unor realități.

Uneori cînd halucinațiile ajung la paroxism, bolnavul poate trece la acte agresive sau la tentative de sinucidere.

Se întîmplă ca, după criză, unii bolnavi să rămînă cu halucinații pe care le trăiesc vreme îndelungată. Aceste fenomene pot dispare, dar pot și constitui terenul propice de implantare și dezvoltare a semnelor de demență.

Tratamentul în „delirium tremens" constă din internare în spital unde bolnavul este supravegheat sever, administrîndu-i-se sedative — complexul de vitamine B_1, regim hidrozaharos, băi călduțe.

O altă complicație gravă a alcoolismului o constituie Psihoza Korsakov care survine tot la bolnavii cronici și care este exprimată prin grave modificări mintale, amnezii periculoase (bolnavul uită legătura cu trecutul, uită numele celor din jur) își pierde personalitatea, începe să povestească exagerînd cu o ușurință periculoasă orice faptă etc.

Prevenirea alcoolismului ar fi extrem de simplă, ea reducîndu-se la „cumpătare". Dar cumpătare nu înseamnă consum mic de alcool, ci mai degrabă organizarea unui regim alimentar bogat în factori energetici, utili vieții și sănătății.

Medicamentul cel mai evident pentru prevenirea alcoolismului îl constituie însăși ambianța, pentru că oamenii se pot educa unii pe alții, însușindu-și exemplele bune și reușind să înfrîngă asemenea patimi dăunătoare, prin înlocuirea lor cu activități plăcute, relaxante.

Cînd ajungi să te tratezi de o asemenea boală este uneori tardiv. Răul poate fi distrus însă din rădăcini de către noi înșine, din vreme. Medicul atrage atenția, dă sfaturi și explicații, administrează tratamente, dar el singur nu va putea vindeca alcoolismul fără sprijinul bolnavului.

Dr. M. GHEORGHIU

Pe urmele sesizărilor

Ioan CALOTĂ — Orăștie:

În legătură cu sesizarea dv. ne-am adresat Sfatului popular al regiunii Hunedoara. Din răspunsul primit rezultă că, într-adevăr, dr-ului Ioan Curteanu i s-a retras sporul pentru condiții grele de muncă, dat fiindcă nu mai lucrează în astfel de condiții. Referitor la ing. Ioan Iurian, sîntem informați că acesta îndeplinește condițiile pentru a primi sporul de condiții grele.

Ion NEDELCU — comuna Bolintinu-Vale, raionul Titu:

Învinuirea ce vi s-a adus de către cooperativa agricolă privește pe un alt locuitor, cu care semănați la nume. Conducerea cooperativei și-a retras plîngerea împotriva dv. și vă cere scuze.

Gh. BORONTEA — comuna Severinești, raionul Tr. Severin:

Faptele relatate de dv. corespund realității. Pentru abuzurile săvîrșite (organizarea de transporturi clandestine) șeful brigăzii de tractoare Gh. Amza și pontatorul brigăzii — V. Popescu, au fost sancționați și li s-au imputat toate cheltuielile.

Curier

Traian BRETOI — comuna Apoldul de Sus, raionul Sebeș:

În cazul cînd un membru cooperator, prin căsătorie sau din alte motive, își stabilește domiciliul în altă comună, el poate deveni membru al cooperativei agricole pe raza căreia se mută. Pentru aceasta este necesară aprobarea adunării generale a cooperativei de unde pleacă și a aceleia în care cere să intre. Membrul cooperator își păstrează toate drepturile prevăzute în statut, iar cooperativa de unde pleacă este obligată să transfere cooperativei în care a fost admis contravaloarea părții sale sociale.

Gh. VOLOȘENIUC — Liceul agricol Roman:

Fotografiile pe care ni le-ați trimis sînt nepublicabile. Am transmis Editurii „Meridiane" sugestiile dv. în legătură cu tipărirea unor ilustrate din orașul Roman.

Dumitru ASANDEI — comuna Corni, raionul Bujor:

Membrii cooperatori nemulțumiți de hotărîrile adunării generale se pot adresa uniunii raionale a cooperativelor agricole la care este afiliată cooperativa din care fac parte. Ca organ de conducere superior, uniunea are obligația să analizeze plîngerea cooperatorului și, dacă consideră că motivele invocate de acesta sînt întemeiate, poate recomanda adunării generale să reanalizeze cererea celui în cauză în vederea elaborării altei hotărîri.

Vasile CHIRILĂ — tehnician la O.R.V.L.F. Cehu-Silvaniei:

După lăsarea la vatră, ne relatați dv., v-ați încadrat în muncă în cadrul termenului de 90 de zile, menținîndu-vă astfel vechimea neîntreruptă în muncă. În conformitate cu prevederile Codului Muncii, aveți dreptul la concediul de odihnă înainte de împlinirea celor 11 luni de activitate, însă numai pentru perioada cît ați lucrat în cursul anului.

Ing. Ana AUREL — de la cooperativa agricolă din Treznea, raionul Zalău:

Puteți beneficia de premierea la care vă referiți dacă în anul 1966 unitatea în care activați a realizat, din sectorul zootehnic, producția marfă prevăzută în plan, iar contractele de livrări încheiate în cadrul planului de producție au fost îndeplinite.

Rubrică redactată de M. BORZA

DIALOG: REDACȚIE — CITITORI

Mîile de obiecte — rod al măiestriei meșterilor populari din toate regiunile țării — expuse pînă de curînd în sala Dalles din Capitală, în cadrul celei de a 4-a Expoziții bienale de artă populară, pot fi admirate din nou în sălile de marmură ale Casei Scînteii. Cu excepția zilei de luni, expoziția este deschisă în fiecare zi între orele 11—20.

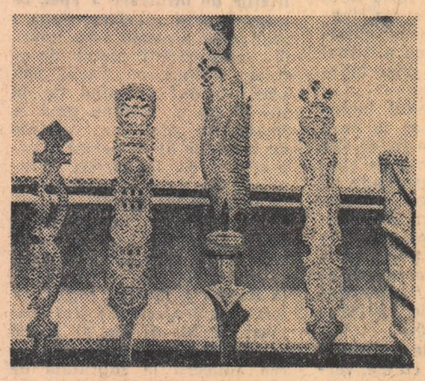

Lingurar executat de Cernat Nicolae din comuna Lugoj, regiunea Hunedoara

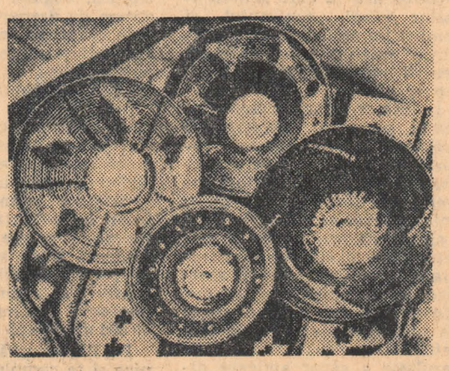

Ceramică de Săcușani, regiunea Suceava.

Fotografii de Gh. VINȚILĂ

Amintirea haiducului

Șoseaua liniștită ce vine din Valea Dunării și rupe cîmpia Caracalului în două, străbate comuna Redea și apoi, după 5—6 km, intră în Caracal, tăcutul oraș oltenesc, îndreptîndu-se către Romula, vestită cetate a Daciei Traiane.

Pe firul acestui drum, pe strada Libertății, există, așa cum a fost odinioară, casa unde s-a născut și a trăit căpitanul de haiduci Iancu Jianu, prieten al țăranilor, dușman neîmpăcat al boierilor și al slujbașilor domnești. De la Jianu ne-a rămas nu numai balada, cîntată și astăzi pe meleagurile oltenești și în întreaga țară, ci o serie de obiecte personale, orînduite cu măiestrie în casa muzeu. Se află expuse aici o psaltire tipărită la Rm. Vîlcea în 1784, pe filele căreia se găsesc însemnări făcute de Iancu Jianu precum și semnătura lui cu litere chirilice; se află de asemenea pistolul cu cremene cu semnătura-i gravată pe țeavă, flinta și diferite tablouri care înfățișează viața și lupta haiducului. După cum se știe, pentru răzvrătirea lui împotriva nedreptății, Iancu Jianu a fost condamnat la moarte prin spînzurătoare de domnitorul Caragea; numai dragostea soției sale l-a salvat. Transportat la București pentru execuție, aceasta n-a mai avut loc, deoarece, după un obicei al pămîntului, dacă o fată de la Curtea Domnească se oferea să-l ia de bărbat pe cel condamnat, pedeapsa era ridicată, ceea ce a făcut Sultana, căreia Jianu i-a purtat o înaltă prețuire.

Atît în balade, cît și în anonimele piese de teatru, Jianu era înfățișat ca un om al dreptății sociale, un apărător al oamenilor sărăciți și chinuiți de boieri. Creațiile populare vorbesc despre legătura lui cu țăranii. Astfel, o veche baladă care se cîntă în satele de pe Valea Oltului glăsuiește: „El cu gazda că vorbea: / Ține, gazdă, nu mă da, / C-am să-ți fac de-o malotea / Cu florile cît palma / De poteră de-oi scăpa".

Într-una din sălile casei-muzeu

Prieten al lui Tudor Vladimirescu care-l declară căpitan de panduri, Iancu Jianu participă cu cetașii săi la frămîntările anului 1821. Mărturia acestei prietenii ne-o relevă și tabloul din casa-muzeu, donație a profesorului doctor Amza Jianu din București, „Iancu Jianu și Tudor Vladimirescu la un conac boieresc", *compoziție a pictorului D. Stoica.*

Hăituit de poterile domnești, Iancu Jianu ia parte la toate evenimentele epocii sale; bolnav, moare în anul 1842, în vîrstă de 55 de ani și este înmormîntat la Caracal.

Casa — muzeu, construită la sfîrșitul secolului XVIII, este o clădire cu parter și etaj, care amintește din punct de vedere arhitectonic de stilul românesc, avînd un cerdac larg și luminos, pivniță mare etc.

Transformată în muzeu, ea este vizitată cu deosebit interes pentru obiectele de artă populară expuse aici, cît și pentru evocarea amintirii haiducului Iancu Jianu.

Al. GHERGHE

SPORT ■ SPORT ■ SPORT

Turul ciclist al României

DUPĂ PRIMA JUMĂTATE A CURSEI

(Prin telefon de la C. DIAMANTOPOL)

Turul ciclist al României a intrat, începînd de marți, în cea de a doua parte a sa. Se poate spune, pe bună dreptate, că primele etape au confirmat forma foarte bună a lui Emil Rusu. Acesta a fost unul dintre puținii alergători ai marii curse care s-a menținut tot timpul pe primul plan de-a lungul celor 750 km parcurși pînă marți, dovedindu-și buna pregătire, forța de luptă, calmul și clarviziunea acțiunilor întreprinse.

În cursa contra cronometru („cursa cea mai dură, de care se tem toți alergătorii" — expresia aparține cunoscutului as francez Jacques Anguetil) Emil Rusu, una dintre tinerele noastre speranțe care în decembrie va împlini 23 ani, a confirmat încă o dată cunoscutele-i calități, ce l-au dus anul acesta la cucerirea a trei titluri de campion național.

O succintă privire retrospectivă evidențiază că, în primele șase etape, formația România II a demonstrat o perfectă omogenitate, ea reușind să-și consolideze poziția de fruntașă a clasamentului pe echipe. Aprecieri asemănătoare se pot face și în ce privește România I, care, după bilanțul primei jumătăți a cursei, se află la 7 minute și 22 de secunde față de România II.

Foarte bine s-a comportat, în primele șase etape, și formația R.D. Germane, care a dovedit multă omogenitate și fermitate în acțiuni.

Dintre alergătorii noștri — în afară de Emil Rusu despre care am vorbit și Valter Ziegler care pînă marți ocupa locul al 3-lea în clasamentul general individual — s-au comportat bine și Gh. Suciu, Fr. Gera, N. Ciumeți, V. Tudor, I. Ardeleanu, iar dintre alergătorii străini Dieter Mickein (R.D.G.), socotit de către ziariștii prezenți în caravană ca cel mai combativ alergător al ultimelor etape, apoi Wim Prinsen (Olanda), J. Zelenka (Cehoslovacia) și S. Nielsen (Danemarca).

PE SCURT

● **Cele mai mari scoruri în campionatul categoriei A la fotbal: 3—0 de două ori și 4—1 o dată. Progresul este beneficiarul ultimului scor, înregistrat duminică în întîlnirea cu A.S.A. Tg. Mureș. Echipa bucureșteană este, din păcate, și posesoarea..., în defavoarea ei, a unuia din cele două scoruri de 3—0. L-a înregistrat în etapa a doua în fața Jiului, cînd n-a prezentat legitimațiile jucătorilor, caz unic în prima categorie de fotbal a țării. Al doilea 3—0 a fost obținut de actuala lideră Dinamo-București, în întîlnirea cu omonima ei din Bacău.**

● **Programul concursului „Pronosport" nr. 38 din 24 septembrie 1967:**
1. Cehoslovacia — Spania; 2. Steaua — Universitatea Craiova; 3. Dinamo București — U.T.A.; 4. Universitatea Cluj — Jiul; 5. Dinamo Bacău — Progresul; 6. Steagul Roșu — Petrolul; 7. A.S.A. Tg. Mureș — Rapid; 8. F. C. Argeș — Farul; 9. Minerul Baia Mare — Industria Sîrmei; 10. Atalanta — Juventus; 11. Mantova — Internazionale; 12. Milan — Fiorentina; 13. Roma — Napoli.
La fiecare concurs se atribuie cîte un autoturism.

La concursul Pronosport nr. 35, muncitorul Aurel Coroianu, de la Fabrica „Porțelanul" din Cluj, a cîștigat al 500-lea autoturism atribuit de Administrația Loto-Pronosport.

VARIETĂŢI

DE LA LUME ADUNATE

BILANŢ GASTRONOMIC

O statistică internaţională a stabilit că în cursul unei vieţi de 70 de ani, un locuitor din ţările de cultură europeană consumă următoarele: 10 000 kg de fructe, 15 000 kg de legume, 30 000 kg de cartofi, 5 000 kg de peşte, 18 000 kg de carne şi 25 000 kg de pîine. La acestea se adaugă 25 000 de litri de băuturi.

CARE CEAS E MAI EXACT?

Portarul unei fabrici îşi potrivea ceasornicul după cronometrul din vitrina unui ceasornicar din apropierea fabricii şi apoi dădea drumul sirenei.

După mai mulţi ani se gîndi să mulţumească ceasornicarului şi, o dată cu aceasta, îl întrebă după cine îşi potriveşte ceasul din vitrină, ca să meargă atît de exact. „Foarte simplu — îi răspunse ceasornicarul, îl potrivesc după sirena fabricii".

UN ANIMAL FLEGMATIC

În vestul Americii de Nord, între animalele domestice se ţine şi cîte un şarpe boa constrictor, căruia i s-au descoperit o mulţime de calităţi: e un animal flegmatic şi neprimejdios, nu are nevoie de o îngrijire deosebită şi cere puţină hrană — o dată pe săptămînă sau la două săptămîni. Şarpele acesta nu muşcă şi nu e veninos. Cea mai căutată specie este cea din America de Sud cu coada multicoloră. Specia neagră din Mexic este mai ieftină.

ZELOŞII DONATORI

Unii bogătaşi din S.U.A. dăruiesc galeriilor de artă şi muzeelor, picturi şi sculpturi, reuşind astfel să scadă din datoriile fiscale pe care le au. Dar autorităţile financiare au constatat că se comit numeroase f r a u d e. Astfel, un industriaş din Chicago a pretins o scădere foarte importantă pentru că a donat unui muzeu un tablou al celebrului pictor englez din secolul trecut, Thomas Gainsborough. În realitate, era o copie care nu valora decît cîţiva zeci de dolari. Ca urmare a acestei constatări s-a numit o comisie de 15 experţi de artă care să verifice de aici înainte valoarea şi autenticitatea tablourilor donate.

FEL DE FEL DE PEŞTI

În apele izvoarelor termale din California, cu o temperatură de peste 50°, trăiesc peşti fără... să devină peşte fiert. Dar şi în apele reci de la latitudinea înaltă a oceanului şi mărilor arctice trăiesc peşti care iarna îngheaţă şi-şi revin la viaţă o dată cu ivirea primăverii şi a dezgheţului. Unii peşti au branchiile în formă de aripi şi se duc noaptea în apropierea vegetaţiei de pe lîngă ţărm, pentru a vîna viermişori, iar uneori se caţără pe pomi pentru a-şi căuta hrana.

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

COŞ CU FRUCTE

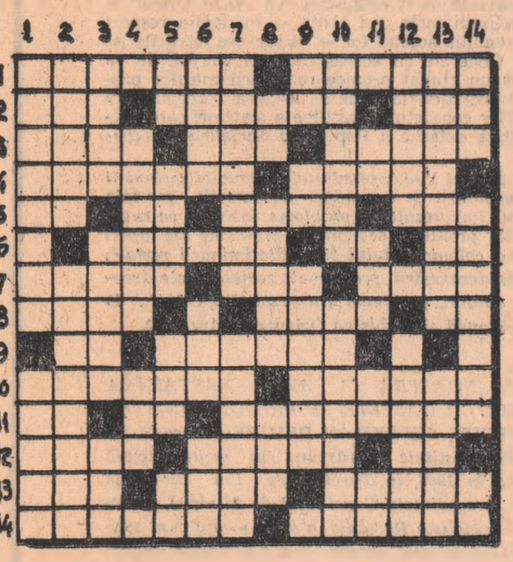

ORIZONTAL: 1) Fructul comestibil al unui arbore din familia rozaceelor — Fruct... zburător; 2) Fructul discordiei — Prunele îi sînt materie primă — Holdă; 3) Modelează lutul — Arbust spinos — Oferă meniul preferat al viermilor de mătase; 4) Iunie — Localitate în Banat; 5) Han... gol — Neon — Dar — Document; 6) Autorul poemului „Struguril şi vîntul" — Staniu — Din Huşi!; 7) Recentă (dim.) — Culoare de vin — Sprinten; 8) Bolţi — Bătrîne — Dinţii; 9) Bune! — Albă; 10) Lămîia sau portocala — Oaste; 11) Din botanică! — S — Rudă cu portocalul; 12) Unele sînt... mălăieţe (sing.) — Cabană în Făgăraş — Bun... la capete! 13) Flori de măiin! — Priveşte şi ridichile — Necoapte; 14) Sora mai mare a fragii — Pom fructifer asemănător cu caisul.

VERTICAL: 1) Fruct exotic cărnos — Arbore; 2) Arbust cu fructe roşii în ciorchini — Privitoare la orbită; 3) Program — Loc plantat cu anumiţi pomi fructiferi — În pripă!; 4) Soi de mere — Haină; 5) În lume! — Grădină în toiul iernii — Din nou — Leu!; 6) Seară (reg) — Ambalaj... pentru nuci, porumb etc. — Gustos; 7) Poamă acră — A preîucra oţetul; 8) La frig! — Plantă medicinală — Precede... portocala!; 9) Din căpşuni! — Campion — Alte fructe exotice: 10) Şi încă unul — Varietate de prune; 11) Coajă de gutui! — Diminutiv masculin — Două treimi de măr — Reper!; 12) Un fruct... de pămînt — Pepene; 13) Soi de struguri — La intrarea în casele tărăneşti; 14) Măsoară vechimea vinului — Nume dat mai multor specii de lalele (reg.) — Simburi de mere.

Ionel BOTEZATU

ZIG-ZAG

Negăsindu-şi batista, un călător îl acuză pe vecinul de compartiment că i-ar fi luat-o. Era ferm convins de acest lucru, deşi tovarăşul său de călătorie se dezvinovăţea, susţinînd că nici măcar n-a văzut batista pierdută. După un timp, primul călător descoperi în buzunarul din spate — unde nu căutase — batista respectivă. Acum el nu mai găsea cuvinte pentru a se dezvinovăţi.

— Nu face nimic, domnul meu, îl linişti cel pe nedrept bănuit. Eu te-am crezut gentleman, dumneata pe mine hoţ. Ne-am înşelat amîndoi.

★

Un renumit vînător de elefanţi a fost întrebat de cînd anume are pasiunea vînatului acestor animale.

— Să vedeţi, răspunse el. De fapt m-am ocupat de entomologie şi am venit în Africa vrînd să caut specii rare de insecte. Din păcate însă mi-am pierdut ochelarii, curînd după sosire...

Vinul foarte vechi este acru

AFIRMĂ UN EXPERT DIN R. F. A GERMANIEI

Vinul vechi a fost întotdeauna apreciat de cunoscători şi poeţi... Dar cît de vechi poate fi un vin pentru a mai putea fi băut cu plăcere? La această întrebare a răspuns cunoscutul expert în vinuri, germanul Gerhard Trost, cu prilejul ultimei licitaţii de la Londin, unde s-au vîndut vinuri din anii 1740, 1750 şi 1757. După părerea lui, cele mai bune vinuri nu-şi conservă calităţile de buchet şi savoare mai mult de o sută de ani. Vinurile mai vechi pot fi... mirosite, dar nu mai pot fi gustate.

În tot cazul, noţiunea de „potabil" aplicată vinului este nu numai subiectivă, dar şi foarte relativă. În cazul aşa-ziselor „probe" de vinuri celebre prin calitatea şi vechimea lor, vinul de probă este gustat şi savurat cu cel mai mare respect, chiar dacă este acru ca oţetul... Cînd vinurile mai vechi de 100 de ani sînt totuşi „potabile", aceasta se datoreşte — potrivit expertului Trost — faptului că în butoiul original s-a adăugat periodic vin din recolte mai noi.

Vinurile foarte vechi au constituit întotdeauna o raritate şi au fost apreciate ca atare. Probele de vinuri vechi se practicau deja cu cîteva secole în urmă, dar mai mult cu titlu de curiozitate. Astfel, cronici din veacul al XVII-lea relatează că vizitatorii castelului de la Heidelberg au „gustat" un vin de Lindenfels din anul 1343... Comentariul lor: „vinul avea gustul de bragă stătută"...

Cel mai vechi eşantion de vin este poate acela care se află expus la muzeul palatin din Speyer, într-o sticlă veche de aproape 1600 de ani. Rezultatele analizei chimice au dovedit că sticla conţine un rest de vin îndulcit cu miere. Astăzi acest vin se prezintă sub forma unei substanţe cristalizate. Flaconul a fost găsit, împreună cu alte vase de sticlă, într-un sarcofag descoperit în 1867, cu prilejul unor săpături arheologice la Speyer.

Dezlegarea jocului din numărul trecut

„ALBUM DE ROMANŢE"

ORIZONTAL: 1) Steluţa — Braia; 2) Minulescu — Şti; 3) An — Niciodată; 4) Redaţi — Seri — M; 5) A — U — A — Ai — Sara; 6) Nimb — Aştri — Il; 7) Doi ochi — O — Aţi; 8) Ancli — Am — B — An; 9) Ea — Fp — Glas — E; 10) Istoric — Acidă; 11) Ac — Cavadia — On: 12) Rulate — Pentru.

CÎND BUZDUGANUL VOINICULUI IZBEŞTE ÎN COASTA MUNTELUI

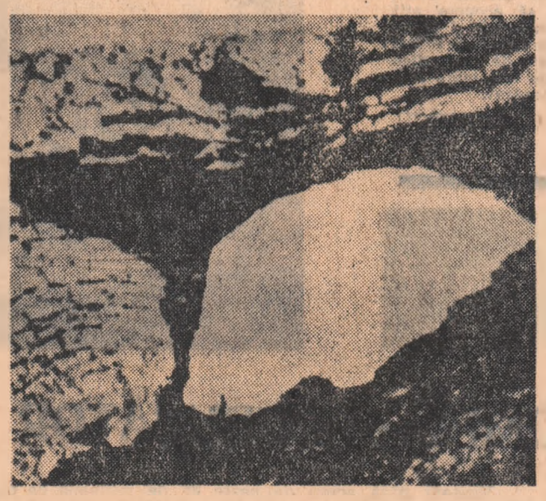

Un pod clădit de uriaşi — aşa apare călătorului această construcţie făurită de natură în Munţii Balcani, în apropiere de Troian (R. P. Bulgaria). Este o formaţie stîncoasă, asemănătoare cu o imensă arcadă, avînd deschiderea de 35 de metri.

Deşi pare a fi clădit de uriaşi, el a fost „făcut" — potrivit legendei — de un erou popular, Krali Marko. Aflîndu-se prin aceste locuri împreună cu tovarăşii săi, Marko zări un tîlhar care încerca s-o răpească pe sora sa pentru a o vinde ca sclavă. Atunci voinicul apucă buzduganul şi-l aruncă după răpitor. Buzduganul zbură peste munţi şi văi, îl ucise pe loc pe tîlhar şi apoi, izbind în coasta muntelui, făcu stîncile să se prăbuşească lăsînd o gaură mare peste care se află această... ciudată arătare geologică.

PREA MULT BIOXID DE CARBON?

Atmosfera terestră se „îmbogăţeşte" neîncetat cu bioxid de carbon. S-a calculat că, în anul 2000, numai în S.U.A., prin coşurile uzinelor se vor răspîndi în aer nouă miliarde şi jumătate de tone de bioxid de carbon.

Cercetătorii care au ajuns la această concluzie prevăd că dacă ritmul actual de dezvoltare a industriei se menţine, pînă la sfîrşitul secolului nostru aerul va fi de trei ori mai poluat decît este acum.

Fără îndoială, acest aer va fi mai greu de respirat dacă nu se vor lua măsuri de remediere. Nu se ştie însă ce efect va avea proporţia crescută de CO_2 asupra climei, asupra organismelor vegetale şi animale. E posibil ca, sub această influenţă, să se producă o încălzire generală a atmosferei — ceea ce, afirmă unii oameni de ştiinţă, se şi produce chiar de la începutul acestui secol — sau o răcire a acesteia, ţinînd seama de creşterea, pe plan mondial, a suprafeţei straturilor de nori.

Prin urmare, proporţia bioxidului de carbon urmează să crească în chip supărător din cauza extinderii activităţii industriale. De vreme ce aceasta nu poate fi stăvilită — şi nici nu se gîndeşte nimeni la aşa ceva — rămîne ca oamenii de ştiinţă să găsească soluţia cea mai raţională pentru ca surplusul de gaz carbonic să nu devină dăunător, ci dimpotrivă. Care va fi această soluţie?

Fără cuvinte

Desen de F. GRONSKI

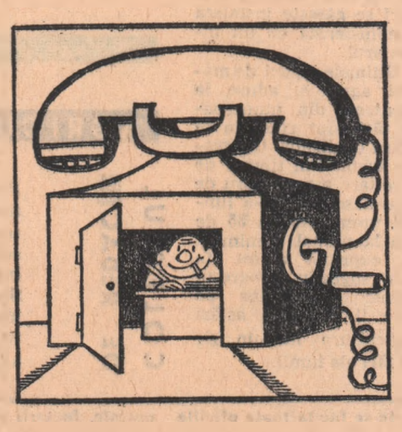

Sediul preferat al unora...

Desen de NIC. NICOLAESCU

Călătorii plăcute, cu cheltuieli reduse se pot face cu MOTORETA „CARPAŢI"

— viteză de regim: 40 km pe oră; viteză maximă: 55 km pe oră

— consum benzină cca 2 litri la 100 km

— costul transportului a două persoane (145 kg) pe o distanţă de 10 km inclusiv uzura pieselor este de cca 0,45 lei

— preţ: 4.190 lei

— se vinde şi cu plata în rate.

Se poate procura şi cu plata în rate de la MAGAZINELE UNIVERSALE ŞI SPECIALIZATE ALE COOPERATIVELOR DE CONSUM

CONSILIUL SUPERIOR AL AGRICULTURII
ÎNTREPRINDEREA INSTALAŢII MONTAJE PENTRU ÎMBUNĂTĂŢIRI FUNCIARE DIN CADRUL DIRECŢIEI GENERALE DE CONSTRUCŢII PENTRU ÎMBUNĂTĂŢIRI FUNCIARE

angajează pentru Bucureşti şi şantierele din provincie:

— Ingineri şi ingineri principali, mecanici, instalatori, electricieni, automatizare şi metrologie (instalaţii subpresiune, instalaţii de forţă).

— Maiştri şi maiştri principali, mecanici, instalatori, electricieni, de joasă şi înaltă tensiune pînă la 10 KV., circuite secundare, PRAM şi automatizări.

— Normatori şi normatori tehnologi, instalaţii electrice şi mecanice.

— Echipe instalatori staţii pompare, electricieni lumină şi forţă joasă şi înaltă tensiune, circuite secundare, automatizări şi PRAM.

Prezentarea între orele 8—15 la D.G.C.I.F. — Serv. Organizarea Muncii, B-dul Hristo Botev nr. 1, telefon 16.75.76 sau 13.28.20 interior 23.

ÎNTREPRINDEREA FORESTIERĂ PIATRA NEAMŢ
regiunea Bacău
str. Aleea Tineretului nr. 4, telefon 1 600,

produce şi livrează, pe bază de comandă fermă, următoarele produse:
— panouri prefabricate pentru confecţionarea de pătule pentru porumb (panouri arioaie);
— araci pentru vie;
— rame şi tocuri pentru răsadniţe.

Cei interesaţi se pot adresa Serviciului Desfacere sau Industrializare din „I. F.".

UZINA DE REPARAŢII TIMIŞOARA
Str. MANGALIA nr. 61
Livrează fără repartiţie:

— Prelate pentru camioane SR 101
— Prelate pentru camioane SR 113
— Prelate pentru camioane SR 131
— Corturi pentru adăpostirea de 10 sau 4 persoane, precum şi pentru protejarea produselor agricole în timp nefavorabil.

Comenzile, însoţite de adeverinţă disponibil, se execută imediat.

Informaţii suplimentare la telefon nr. 14435; 14436.

din programul de radio şi televiziune

pe săptămîna 24 – 30 septembrie

radio

BULETIN DE ŞTIRI: Duminică: programul I: 6,00; 11,00; 24,00; 2,55; programul II: 6,30; 7,30; 10,00; 16,00; 19,00; 0,55; programul III: 16,00 În fiecare zi de lucru - programul I: 5; 5,30; 6,30; 9,00; 11,00; 15,00; 18,00; 20,00; 24,00; 2,55; programul II: 8,30; 10,00; 12,00; 19,00; 21,00; 0,55; (sîmbătă şi la ora 1,55); programul III: 18,00;

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7,00; 13,00; 20,00; 22,00; programul II: 14,00; 23,00; programul III: 21,30. În fiecare zi de lucru: programul I: 6,00; 7,00; 13,00; 16,00; 20,00; programul II: 7.30; 14,00; 17,00; 23,00; programul III: 21,30.

SUMARUL PRESEI: În fiecare zi la ora 7,45 pe programul I.

SFATUL MEDICULUI: programul I: Luni, marţi, miercuri, vineri, ora 9,25; programul II: luni, marţi miercuri, joi ora 16,15.

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.15 — Transmitem pentru sate.
ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: programul I: 5,35 — Actualitatea agrară.
SÎMBĂTĂ: programul I: 11,03 — Revista revistelor economice.

STEREO

(Staţia de radio cu lungimea de undă de 4,28 m şi canalul de sunet al emiţătorului de televiziune Bucureşti, pentru zona oraşului Bucureşti, staţia de radio cu lungimea de undă de 4,49 m şi canalul de sunet al emiţătorului de televiziune Cluj, pentru zona oraşului Cluj, staţia de radio cu lungimea de undă de 4,12 m şi canalul de sunet al emiţătorului de televiziune Dobrogea, pentru regiunea Dobrogea).

16,00—17,00 — Emisiune experimentală stereofonică.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA: Muzică populară: programul I: 6,10; 10.30; 14,15; 19,00; 20,10; programul II: 6,00; 7,00; 7,35; 10,15; 11,58; 16,30; 20,30; 21,40; 23,07. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 7,18; 11,03; 13,10; 14,40; 18,30; 19,30; 20,50; 22,20; 22,40; 23,00; 0,05; 2,02; programul II: 6.45; 9,00; 9,40; 12,13; 12,55; 14,10; 15,37; 16,05; 17,00; 17,30; 19.05; 20,00; 20,15; 21,10; 22,00; 23,50; programul III: 23,09.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5,05; 9,30; 10,30; 12,25; 13,30; 15,20; 16,38; 19,00; programul II: 7,00; 7,45; 8,35; 10,45; 11,30; 12,06; 13,00; 14,30; 19,30; 23,07. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 10,40; 11,18; 12,00; 13,13; 15,50; 16,15; 17,00; 17,50; 18,20; 20,20; 21,45; 22,15; 22,50; 0,05; 2,02; programul II: 8,00; 9,55; 11,45; 12,25; 12,45; 15,15; 16,00; 16,30; 17,10; 18.00; 19,03; 20,40; 21,05; 0,05; programul III: 17,45.

MARŢI: Muzică populară: programul I: 5,05; 9,30; 10,05; 12,35; 13,30; 15,20; 17,00; 19,00; 20.50; programul II: 7,00; 7,45; 8,35; 10,45; 12,06; 13,00; 16,20; 19,30; 23.07. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8.25; 9,03; 10,45; 11,15; 12,00; 13,13; 14,00; 14,35; 15,50; 16.15; 18,25; 20,30; 22,15; 23,00; 0,05; 2,02; programul II: 8,00; 13,50; 15,20; 16,00; 19,03; 19,30; 20,40; 21,50; 22,45; 0,10; programul III: 22,40.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5,05; 9,30; 10,30; 12,35; 15,20; 19,00; 20,50; programul II: 7,00; 7,45; 8,45; 9,00; 12,06; 16,20; 20,00; 23,07. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 10,45; 11,18; 12,00; 13,13; 14,00; 14,30; 15,50; 16,15; 18,20; 20,30; 21,20; 22,15 23,00; 0,05; 2,02; programul II: 8,00; 10,15; 11,10; 13,50; 14,08; 15.15; 16,00; 18,00; 19,03; 20.15; 21,05; 23,50; programul III: 17,00.

JOI: Muzică populară: programul I: 5,05; 10.30; 12,35; 13,30; 15,20; 16,50; 19.00; 20,50; programul II: 7,00; 8,19; 8,45; 10.45; 12,06; 13,00; 16,20; 19,30; 23.07. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8.25; 9,03; 10,45; 11,15; 12,00; 13,13; 14,00; 14,35; 15,50; 16.15; 18,25; 20,30; 22,15; 23,00; 0,05; 2.02; programul II: 7,45; 12,30; 13,50; 15,15; 16,00; 18,00; 19.03; 21,05; 22,05; 23,47.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5,05; 9,30; 10,30; 12,45; 13,30; 15,20; 19,00; programul II: 7,00; 8,20; 8,45; 11,18; 13,00; 15,00; 18,40; 23,07. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 10,45; 11,18; 12,00; 12,25; 13,13; 14,00; 14,30; 15,50; 16,15; 18,25; 20,30; 20,50; 21.40; 22,15; 22,50; 0,05; 2.02; programul II: 7,45; 10.03; 12,45; 13,40; 15,20; 16,00; 17,55; 19,03; 19,30; 21,05; 0,10.

SÎMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5,05; 10,30; 13,30; 14,35; 15,05; 17,45; 20,50; programul II: 7,00; 8,35; 11,00; 13.00; 15,15; 16,15; 19,30; 23,07. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8.25; 9.03; 9,25; 10.45; 11,15; 12,00; 12,35; 13,13; 14,50; 15.15; 17.30; 18.20; 20.20; 21,45; 22,35; 22,50; 0,05; 2.02; programul II: 7.45; 9,45; 12.06; 12,45; 13.30; 15.00; 16,00; 16,30; 18,00; 19.03; 21.05; 22,45; 0,10; 1,00; programul III: 21,00.

televiziune

DUMINICĂ: 9,00 — Ora exactă; 9,02 — Gimnastica de înviorare; 9,10 — Emisiune pentru copii şi tineretul şcolar; 11,10 — EMISIUNEA PENTRU SATE. Din cuprins: Raid-anchetă: Ritmuri inegale la recoltare; Interviul nostru: Rolul tehnologului şef în I.A.S. în campania de toamnă; Întrebări şi răspunsuri; Pregătiri pentru „Ziua recoltei" — reportaj filmat; De pretutindeni; Muzică populară românească; 12,30 — Concert simfonic; DUPĂ-AMIAZĂ: Sport şi Magazin 111; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Varietăţi (**În pauză:** Desene animate); 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23,00 — Telesport.

MARŢI: 18,00 — În direct... Emisiune economică; 18,30 — Pentru copii: Filmul: „Aventura veselă"; 19,05 — Pentru tineretul şcolar: 1001 de întrebări; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Aventurile lui Robin Hood; 20,30 — Mari ansambluri; 21,00 — Seară de teatru: „Trei crai de la răsărit". Comedie de B. P. Hasdeu (**În pauză:** Şah); 22,30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18,00 — Telecronica economică; 18,30 — Emisiune pentru copii; 19,00 — „30 minute cu... şi pentru tineret"; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Improvizaţii în Do major cu Jancsi Körössy şi Luiza Costache - 20.20 — Cabinet medical TV: 20.40 — Avanpremieră; 20,55 — Film artistic: „Magazinul de pe strada mare". O producţie a studiourilor cehoslovace: 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: 18.00 — La ordinea zilei: Organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii; 18,20 — „Mult e dulce şi frumoasă..." Emisiune de limbă română; 18,50 — Studioul pionierilor; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film serial: „Ivanhoe"; 20,30 — Filme de animaţie: 20,45 — Invitatul nostru: Bobby Shafto (Anglia); 21.00 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice. Imagini elveţiene: 21.30 — Studioul mic: Comediile: „Vînătorul de hoţi" de André Mycho şi „Ora exactă" de Octave Pradles; 22,10 — De la Giotto la Brâncuşi; 22,30 — Romanţe; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI: 18,00 — Drumuri şi popasuri. Emisiune turistică; 18.20 — Buletinul circulaţiei rutiere; 18.30 — Emisiune pentru copii; 19.00 — Emisiune pentru tineret; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Studioul muzical. Cantonete şi sansonete; 20.35 — „Fuga", film. Producţie a Studioului de televiziune: 21,00 — Reflector; 21,15 — Film artistic: „Coloana a 5-a" realizat de Alfred Hitchcock (premieră pe ţară); 22.45 — Panoramic; 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ: 18.00 — „Vă aşteptăm la ora 6!". Emisiune pentru femei: 18.30 — Emisiune pentru tineretul şcolar: 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,50 — Buletinul meteorologic 20,00 — Tele-enciclopedia; 21,00 — Să rîdem cu Stan şi Bran; 21,35 — Film serial: „Evadatul"; 22,25 — Emoţii în premieră. Muzică populară: 22,55 — Microvarietăţi: 23,20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23,30 — Telesport.

AGRICULTURA PE GLOB

Călătorii de documentare

MECANIZAREA LUCRĂRILOR ZOOTEHNICE IN S. U. A.

În S.U.A., zootehnia a căpătat o mare dezvoltare, mai ales în ultimul deceniu, o dată cu introducerea în producție a noilor metode și tehnologii de cultivare și conservare a culturilor furajere, cît și prin mecanizarea lucrărilor și introducerea treptată a creșterii animalelor în complexe de tip industrial.

Creșterea animalelor în șepteluri mari este — după cum am putut constata în cursul călătoriei făcute — o caracteristică actuală a dezvoltării zootehniei. În California, de exemplu, din cca 981 000 de bovine în anul 1964, 69 la sută au fost crescute în loturi de 10 000 de capete sau mai mari (vezi tabelul).

Numărul de animale într-un lot	Numărul de loturi	Procentul din total animale	Numărul de bovine (mii)
0 — 999	280	46	17
1.000 — 2.499	150	25	52
2.500 — 4.999	75	12	102
5.000 — 9.999	41	7	138
10.000 și mai mare	57	10	672
Total	603	100	981

În general, numărul de bovine crescute în loturi de 10 000 de capete sau mai mici a rămas constant în perioada 1958—1964. În schimb, loturile cu 10 000 de capete sau mai mult au crescut de la 20 în anul 1958, la 57 în 1964.

Producerea de furaje combinate este în centrul preocupărilor din agricultura S.U.A. Există o rețea largă de fabrici pentru producerea acestor furaje care sînt pregătite după diferite rețete. În anul 1964, fabricile de furaje combinate și alte agregate au produs cca 45 milioane de tone, iar în anul 1966 cantitatea de furaje produsă a crescut la cca 60 milioane de tone. Cea mai mare cantitate de furaje combinate — cca 85 la sută după ultimele date statistice — se produce sub formă granulată. Aceste granule sînt folosite în hrana păsărilor, porcilor, oilor și ultimele cercetări arată eficacitatea acestora în hrana bovinelor pentru carne și în special a vacilor de lapte.

Există în prezent în S.U.A. un număr de cca 3 500 de fabrici de furaje combinate, cele mai multe fiind în statele California, Kansas, Washington și altele.

Procesele de lucru din cadrul fabricilor de furaje combinate sînt complet mecanizate, fiind deservite de un număr redus de muncitori. Una din fabricile moderne este tipul „Nutrena", din orașul Kansas. Fiecare rețetă de furaj combinat produs în această fabrică este pregătită pe bază de automatizare cu cartele. Fiecare rețetă și deci cartelele respective sînt pregătite săptămînal de către un centru specializat care se află uneori în afara fabricii respective.

Pregătirea furajelor combinate cu amestecătoare mobile reprezintă una din metodele cele mai eficace folosite în Iowa și alte state cu o zootehnie dezvoltată. Acest sistem permite pregătirea rapidă a unei mari cantități de furaje, reducerea prețului de cost și realizarea unei eficiențe sporite în alimentarea animalelor.

Sistemul de pregătire în fermă denumit „on the farm feed processing" este larg răspîndit, avînd multe avantaje: posibilitatea lesnicioasă de transportare a componentelor în cadrul aceleiași ferme, calitate superioară a furajelor, economie de mijloace de transport și control direct al furajelor de către fermier.

Metoda de pregătire a hranei pentru tineretul bovin denumită „barley beaf" este larg răspîndită în fermele din diferite țări. Metoda constă în hrănirea viteilor sau chiar a bovinelor de carne și a vacilor de lapte cu orz în proporție de cca 85 la sută și 15 la sută făină de soia, făină de oase și vitamine. Înainte de prepararea acestui amestec orzul este stropit — sau de cele mai multe ori aburit — și apoi strivit cu o mașină specială cu valțuri. În S.U.A., componentul de bază este porumbul sub formă de boabe.

Experiențele făcute arată că această metodă are mai multe avantaje dintre care menționăm: evitarea folosirii materialului măcinat care sensibilizează căile respiratorii ale animalului; după strivire, conținutul fiecărui bob rămîne aproape intact și aderent la coajă; se elimină măcinarea furajelor care necesită un consum ridicat de energie.

Există mașini de strivit concentrate de diferite mărimi cu o productivitate de 250—350 kg/h, puterea necesară fiind de 5—7 C.P. De asemenea, există agregate care, pe lîngă mașina propriu-zisă de strivit, cuprind și un aburitor.

O altă metodă de pregătire a hranei o constituie tocarea finului și a paielor sub formă de baloți. Pentru tocarea acestor baloți sînt realizate mașini de tocat de construcție robustă, acționate de motoare electrice de 50—75 C.P. Baloții sînt depuși pe transportorul mașinii, desfăcîndu-se, în prealabil, sfoara sau sîrma de legat. Materialul astfel tocat este amestecat cu concentrate în vederea distribuirii lui în hrana animalelor.

Ing. Paul MĂNIȘOR
șef de secție la I.C.M.A.

Rubrica noastră „Călătorii de documentare" a trezit, în rîndurile cititorilor, ecoul așteptat. Invităm pe toți cei — oameni de știință, specialiști, practicieni — care au prilejul de a întreprinde călătorii de documentare peste hotare, să colaboreze la întreținerea acestei rubrici. Vom publica cu plăcere, și fotografii care să ilustreze textele respective.

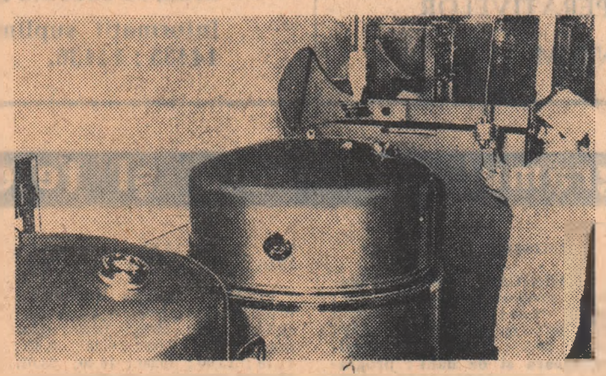

La Institutul de imunologie din Zagreb (R.S.F. Iugoslavia)

Carnet economic

Pragul de un miliard

Statistica internațională urmărește cu un interes lesne de înțeles evoluția producției zootehnice pe glob. Preocuparea atentă pentru dezvoltarea acestei ramuri a făcut ca efectivele de animale pe plan mondial — avem în vedere datele indicate de Buletinul F.I.P.A. — să fie astăzi mai numeroase ca oricînd. Bovinele au atins 1,140 miliarde de exemplare, ceea ce reprezintă cu 1 la sută mai mult decît în anul trecut și depășește cu 17 la sută media anilor 1956—1960. Efectivele au crescut pretutindeni. Progresele cele mai simțitoare — folosind expresia sursei amintite — au fost realizate în U.R.S.S. unde, potrivit estimărilor, efectivul total este de 97 milioane (4 la sută în plus față de anul trecut și 40 la sută peste media anilor 1956—1960), în țările Europei răsăritene și în Oceania. În ceea ce privește Africa, progresul este mic dar evident: de la mai puțin de 100 de milioane în 1952, la aproape 130 de milioane.

În statistică, efectivele de ovine apar cu un total mondial de 1,027 miliarde. E interesant de menționat că efectivele, la această specie, au depășit pragul miliardului încă din anul agricol 1961/1962, spre deosebire de bovine care au făcut acest pas abia acum. Numărul ovinelor nu este constant în toate regiunile lumii. În țările mari producătoare și exportatoare din emisfera sudică (Australia, Noua Zeelandă, Argentina, Uruguay și R.S.A.), efectivele au marcat un spor de 2 la sută față de anul trecut, iar în U.R.S.S. — de 4 la sută. În America de Nord, însă, ele au scăzut cu 3 la sută. Dacă însă la aceasta se adaugă scăderea efectivelor cu 3,3 la sută în Marea Britanie și o anumită scădere, considerată mică, în Europa occidentală, se naște întrebarea: în ce măsură este răspunzător pentru această diminuare a efectivelor, „atacul" fibrelor sintetice pe care îl semnalam recent în coloanele revistei noastre?

A. C.

din actualitatea săptămînii

LA NEW YORK S-A DESCHIS CEA DE-A XXII-A SESIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O.N.U. Eveniment internațional de mare însemnătate, actuala sesiune are o semnificație deosebită pentru țara noastră, al cărei reprezentant, ministrul Afacerilor Externe, Corneliu Mănescu, a fost ales președinte al Adunării Generale. Această alegere constituie expresia înaltei considerații de care se bucură România în lume, reprezintă o consacrare a rolului ei activ în viața internațională, a contribuției sale constante la opera de făurire a unor relații sănătoase între națiuni.

„Încrederea pe care mi-ați acordat-o alegîndu-mă președinte al celei de-a XXII-a sesiuni a Adunării Generale și onoarea de a mă investi cu această înaltă magistratură — *a declarat Corneliu Mănescu în discursul rostit cu prilejul alegerii,* — se adresează țării mele. Nu pot să exprim mai bine recunoștința mea profundă decît asigurîndu-vă că, în îndeplinirea funcțiunii mele, voi căuta — în deplin respect pentru regulile acestui for — să servesc lucrările Adunării Generale cu aceeași dorință sinceră de a promova un climat propice rezolvării marilor probleme internaționale și de a asigura preeminența principiilor conviețuirii pașnice a statelor, care animă politica externă a Republicii Socialiste România".

Timp de trei luni, președintelui actualei sesiuni îi revine misiunea de a conduce dezbaterile acesteia în cadrul importantelor probleme înscrise pe ordinea de zi: probleme economice, probleme ale luptei împotriva colonialismului și a discriminării rasiale, problema dezarmării, problemele sociale și ale drepturilor omului, problema universalității O.N.U., la care se adaugă și problema Orientului Apropiat.

ȚARA NOASTRĂ A AVUT SĂPTĂMÎNA ACEASTA CA OASPETE PE PRIMUL MINISTRU AL TURCIEI, SULEYMAN DEMIREL. Această vizită, care constituie un răspuns la vizita oficială efectuată în 1966, în Turcia, de Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a adus — așa cum subliniază Comunicatul comun — o contribuție importantă la mai buna cunoaștere reciprocă și la strîngerea relațiilor de prietenie dintre România și Turcia. Prietenia și cooperarea dintre cele două țări constituie un element de importanță majoră în transformarea Balcanilor într-o regiune a păcii și înțelegerii, în statornicirea unui climat de securitate și colaborare în Europa și întreaga lume.

Convorbirile dintre prim-miniștrii celor două țări au permis să se constate că raporturile româno-turce au o evoluție ascendentă. Ei și-au exprimat acordul asupra oportunității încheierii unei convenții de asistență juridică, a unei convenții consulare, a unui aranjament privind facilitarea sistemului de călătorii ale cetățenilor celor două țări.

Vizita primului ministru turc la București va impulsiona fără îndoială amplificarea relațiilor și contactelor dintre cele două țări și popoare.

UN EVENIMENT DE SEAMĂ AL SĂPTĂMÎNII TRECUTE A FOST ȘI CONFERINȚA LA NIVEL ÎNALT A ORGANIZAȚIEI UNITĂȚII AFRICANE. Participanții la această reuniune au avut prilejul de a face un bilanț al activității organizației, bilanț pe care ei l-au găsit pozitiv, și de a examina cîteva din problemele grave care frămîntă în prezent Africa. Ei au adoptat o rezoluție condamnînd acțiunea mercenarilor împotriva independenței și integrității Republicii Congo și au subliniat pericolul grav pe care mercenarii îl creează pentru toate statele continentului negru. Pe de altă parte, șefii de state și de guverne au luat poziție într-o altă chestiune deosebit de acută, și anume războiul civil din Nigeria, care amenință să distrugă unitatea celui mai populat stat al Africii. Ei au alcătuit o comisie care urmează să viziteze Lagosul și provincia orientală — constituită ca stat independent sub numele Biafra — pentru a încerca să găsească modalitățile de încetare a războiului și de soluționare a litigiilor care l-au provocat.

I. MANEA

„ZIUA ȚĂRANULUI" ÎN IRAN

Rezultate ale reformei agrare

La 23 septembrie, în Iran este sărbătorită „Ziua țăranului", declarată și Zi națională. Ea a marcat, în urmă cu cinci ani, începutul reformei agrare, inițiată de șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi, una din cele mai importante și profunde măsuri adoptate în cadrul construcției economice în curs de înfăptuire în Iran.

Din 50 000 de sate, cîte existau la inițierea reformei, 19 000 aparțineau unui număr de aproximativ 200 de familii de mari proprietari de pămînturi. Imensa majoritate a țăranilor iranieni dispunea de mai puțin de o zecime din suprafața arabilă a țării. Posedînd terenuri imense, latifundiarii exercitau o influență hotărîtoare în viața politică, economică și socială. Sub amenințarea că vor fi alungați de pe pămînturi, țăranii erau obligați, de pildă, ca la alegeri să voteze numai pentru propriul proprietar de pămînturi. Pentru munca lui extenuantă, țăranul primea numai a cincea parte din recoltă, în virtutea legii medievale întemeiată pe cele cinci elemente: pămîntul, apa, semințele, uneltele și forța de muncă. Cum țăranul nu dispunea, de fapt, decît de brațele de muncă, nu avea în consecință dreptul decît la a cincea parte.

În prima etapă a reformei agrare, proprietarii funciari au fost obligați să vîndă statului surplusul de pămînturi ce depășeau un sat. Suprafețele excedentare au fost apoi revîndute țăranilor pe credit.

Cu toate acestea, proprietarii și-au păstrat mari suprafețe agricole, dat fiind că un sat însemna cel puțin 400 de hectare de pămînt. În a doua etapă a reformei nu au mai fost lăsate latifundiarilor decît suprafețe între 30 și 200 de hectare, în funcție de calitate terenurilor. Ceilalți au fost obligați să-l vîndă sau să-l dea în arendă țăranilor. În acest fel au fost distribuite, pînă acum, țăranilor circa 6 milioane de hectare de pămînt (80 la sută din suprafețele arabile), urmînd ca în mai puțin de un an să fie încheiată înfăptuirea reformei agrare.

Fără îndoială, ea nu rezolvă dintr-o dată toate problemele. În afară de contravaloarea lotului de pămînt pe care țăranul o are de plătit, timp de mai mulți ani, el are nevoie de unelte și semințe. Crearea cooperativelor de muncă oferă, după cum s-a văzut, o cale de ieșire. De aceea, Ministerul Agriculturii a adoptat măsuri de încurajare a cooperativelor de producție și de vînzare. În conformitate cu prevederile planurilor de dezvoltare economică, s-a procedat la irigarea unor suprafețe, la cumpărarea de tractoare și unelte agricole.

Rezultatele activității desfășurate în direcția reorganizării agriculturii au început să se arate. În presa iraniană s-a anunțat, în primele zile ale lunii septembrie, că anul acesta a fost obținută o recoltă de cereale bună, în măsură să acopere atît nevoile interne, cît și necesitățile exportului. Ea a fost de 4,6 milioane de tone, adică cu 10 la sută mai mare față de anul precedent.

Maria CĂTĂNESCU

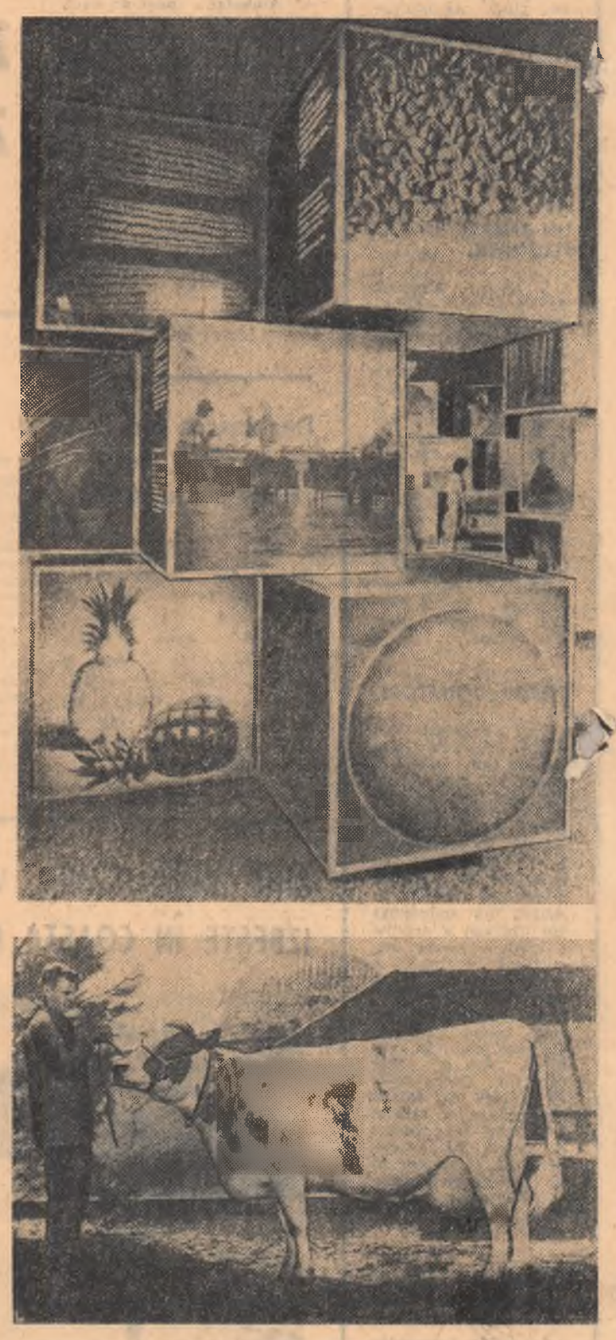

ORIZONTURI ■ ORIZONTURI ■ ORIZONTURI ■ ORIZONTURI

Lucerna „K—1"

Doi specialiști iugoslavi au obținut un nou soi de lucernă „K—1" care dă o producție mare și poate fi cultivată cu succes și în regiunile muntoase. Producția medie la ha a noului soi de lucernă este cu 8 la sută mai mare decît a soiurilor cultivate în prezent. În afară de aceasta, lucerna „K—1" are o mare capacitate de adaptare la condiții de vegetație în diferite regiuni, este foarte rezistentă la variațiile de temperatură și la boli, are un raport favorabil între frunze și tulpină, crește repede după cosire și este deosebit de nutritivă, deoarece are un conținut ridicat de proteine.

Încercată paralel cu 11 alte soiuri, printre care trei americane, lucerna „K—1" a dat rezultate deosebit de bune cînd a fost cultivată pe terenuri degradate și slab acide.

Bio—superfosfatul intră în competiție

Un colectiv de oameni de știință din Australia au găsit o metodă de pregătire a superfosfatului din roca fosfatică, pe cale biologică cu ajutorul bacteriilor, obținînd același rezultat ca prin metoda industrială. Roci fosfatice se amestecă cu sulf după care se adaugă tio-bacili. Microorganismele transformă sulful în acid sulfuric, care la rîndul său atacă materialul brut, dînd naștere bio-superfosfatului. Acesta este utilizabil ca îngrășămînt pentru plante, după circa 4 săptămîni de la aplicare, fiind deci mai folositor plantelor perene, îndeosebi pe pășuni, plantațiile de pomi etc. Rădăcinile plantelor pătrund ușor în granule. Spre deosebire de superfosfatul industrial, bio-superfosfatul nu se fixează în soluri cu compuși de fier și nu se levighează repede în soluri nisipoase. Se afirmă că prețul noului produs va fi competitiv cu cel industrial.

Tehnologie nouă pentru prepararea sucului de struguri

La Institutul de cercetări pentru industria alimentară din R. S. S. Moldovenească, a fost elaborată o nouă metodă de preparare a sucului de struguri, cu ajutorul căreia tartratul acid de potasiu se sedimentează în decurs de 5 ore, în comparație cu cele 100 de zile necesare pînă în prezent.

Sucul intră într-o instalație specială unde este expus unui anumit șoc termic, ceea ce are ca urmare o scădere rapidă a temperaturii sucului și sedimentarea rapidă a tartratului acid de potasiu.

Un soi special de varză furajeră

Dr. Laszlo Bergeni-Janosici, de la Academia agricolă a R. P. Ungare, a creat un soi special de varză furajeră, care dă o producție de peste 1 200 de chintale la ha. Acest soi de varză conține de două ori mai multă proteină decît porumbul de siloz. Planta atinge înălțimea de doi metri și are frunze mari. Un singur arbust cîntărește 4—5 kg.

Noul soi de varză furajeră, cu tulpina înaltă și groasă, se cultivă cu succes atît pe loturile experimentale, cît și pe suprafețele agricole mari.

Remorcă pentru culesul fructelor

Pentru reducerea manoperei și a transportului, în livezile din Italia s-au făcut încercări cu o remorcă fără pereți, pe care s-a fixat un cadru din țevi sau din corniere metalice, pe care stau cîte doi culegători în două planuri diferite. Pe remorcă se așează și lăzile de fructe, încît culegătorul realizează și sortarea fructelor după mărime, categorie, calitate. Recoltatul cu acest utilaj reduce manopera cu 33 la sută și execută munca grea și obositoare de transport a coșurilor pline de la pomi la vehiculul staționat.

Adăugarea ureii în furaje pentru miei

Revista americană „Feedstuffs" relatează că mieii care primesc adaosuri de uree cresc în greutate mai încet în primele 2—3 săptămîni după trecerea la furaje decît mieii care primesc borhot de soia. Ulterior, sporul în greutate devine același.

Avantajul adaosurilor care conțin uree constă în aceea că ele sînt mai ieftine decît borhotul de in și soia. În furajele în care conținutul de proteină este echivalent cu conținutul de proteină al borhotului de soia, trebuie adăugate mălai în proporție de 84 la sută, uree în proporție de 14 la sută și bifosfat de calciu în proporție de 2 la sută.

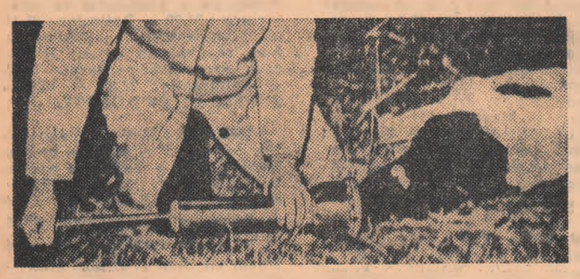

Pompă respiratorie pentru viței inventată de medicul veterinar olandez Bron a Sneek. Noul aparat, construit din aluminiu, înlocuiește cu succes toate celelalte mijloace folosite pînă în prezent, care creau pericolul transmiterii unor boli ca tuberculoza, listerioza etc.

Expo'67

OMUL — PRODUCĂTOR DE HRANĂ

Vizitată pînă acum de peste 35 de milioane de persoane, Expoziția mondială de la Montreal (Canada), care se desfășoară sub lozinca „Omul și lumea sa", cuprinde pe imensa-i suprafață și un pavilion consacrat agriculturii. El se intitulează, semnificativ, „OMUL — PRODUCĂTOR DE HRANĂ".

O întindere de circa 2 ha este dedicată eforturilor umane în vederea asigurării hranei unei lumi de 3,5 miliarde. Un ceas uriaș indică creșterea populației din lume, în timp ce imagini ale foametei în masă sînt luminate, alături de acelea ale abundenței. La cîțiva pași mai departe, un glob pămîntesc, cu diametrul de 2,50 m, alături de un model cît bobul de mazăre, reprezintă procentul extrem de redus al terenului arabil cucerit pînă acum de om pentru producția alimentară.

Numeroase imagini reflectă structura solului și modul în care omul l-a fertilizat, l-a irigat și făcut să dea cu maximum de potențial o gamă extrem de variată de produse (1). O serie întreagă de hibrizi cultivați în cadrul expoziției exprimă munca transformatoare a omului asupra naturii. În cadrul pavilionului se află taurine și porci crescuți pentru cea mai bună carne și vaci cu cele mai bune performanțe, cum este, de pildă, exemplarul din rasa Ayrshire, din imagine (2); sînt prezentate, de asemenea, o „fabrică" ultra modernă de ouă, o instalație pentru creșterea broilerilor și o mică fabrică de brînză. Pentru cei mici se găsește instalată o mini-fermă cu tot inventarul.

Ultimele tipuri de mașini agricole, aduse la Montreal din numeroase țări, sînt rînduite în afara clădirilor. Un grafic arată cum timpul de recoltare a unui acru de grîu a scăzut, de-a lungul vremii, de la 55 de ore la numai 5 minute. El exprimă astfel, în chip sugestiv, progresul tehnic spectaculos pe care îl cunoaște astăzi agricultura într-un șir de țări ale lumii.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciaușu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii. Telefon: 17 60 10—17 60 20. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

40.000